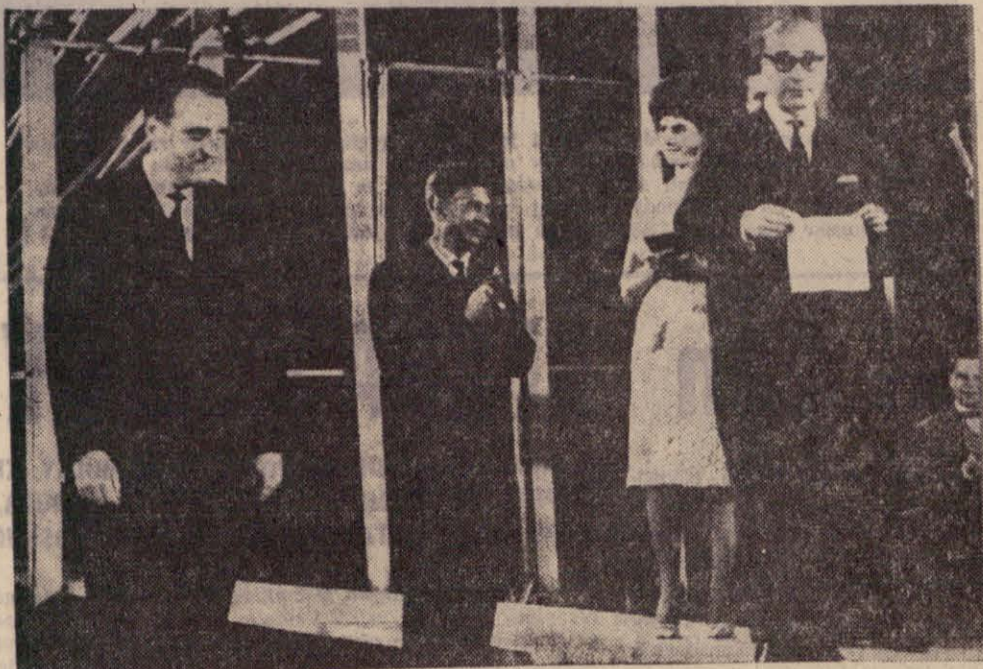

PUBLIKA IN 'TT' - SOGLASNO

Svet, ki v njem živimo — Svet, ki v njem živimo

V Moskvi si sedita nasproti dva moša. Mihail A. Suslov, visoki in hladni, šestdesetletnik, star partijski funkcionar in član sekretariata partije od leta 1947, izkušen propagandist in strokovnjak za idejna vprašanja;

ter Teng Hsiao Ping, član partije od leta 1923, ko je med študentskim potovanjem po Franciji vstopil v KP, nekdanji prijatelj Kao Kanga, ki je izgubil kot žrtve Mao Ce Tungove čistke, sedanjí zagovornik Maove teze, da so množice ustvarjalci zgodovine (kar pomeni, da industrijski in vojaški potencial v vojni ne pomenita dosti), človek, ki je aroganten v razpravljanju.

Sestanek med obema mošema in njenima delegacijama je prva konfrontacija stališč, ki jih v že precej časa trajajočem idejnem boju zagovarjata KP SZ na eni strani in KP LR Kitajske na drugi. Spopad je starejšega datuma, vendar se je dolgo skrival pod plaščem napadov na jugoslovanski revizionizem; šele nedavno so napadi začeli leteti neposredno na naslov sovjetskega premierja Hruščova ter njegovih partijskih sodelavcev.

Popojanja v Moskvi so se kljub poprejšnjim optimističnim upanjem začela v razgretem ozračju. Po pismu, ki ga je CK KP Kitajske objavil sredi minulega meseca in potem, ko je Hruščov predlagal, naj bi ustavili propagandno vojno ter tako pripomogli k uspehu popojanj, je kitajska partija v začetku tega meseca objavila novo pismo. V njem je Mao Ce Tung povedal, kje (25 točk) se ne strinja s sovjetskimi stališči; pismo je bilo napisano v jeziku, kakršnega v Kremlju niso mogli oceniti za spravljivo, ter z argumenti, ki so jih prav tam imenovali klevete. Zaradi vsega tega so v Moskvi sklenili, da pisma za zdaj še ne bodo objavili.

PEKING V MOSKVI

Kitajci so zatorej sklenili obvestiti javnost na svojo pest in so v vzhodne države poslali večjo količino propagandnega materiala vključno s tekstom pisma. Ta pesta se ni skladala z idejnimi moratorijema, ki ga je predlagal Hruščov, in vzhodne države so prepovedale razpečevanje tega materiala.

Vmes je prišlo še do drugih nevspešnosti. Demonstranti v Moskvi so razbili propagandni kioski kitajskega veleposlanstva; v zvezi z nedovoljenimi dejanji so sovjetske oblasti izgnale tri kitajske funkcionarje, ki so jih v Pekingu sprejeli z množičnimi manifestacijami. Pred samim začetkom popojanj je SZ objavila pismo CK, v katerem je rečeno, da se bo Sovjetska zveza držala načel, sprejetih na XX, XXI in XXII. kongresu KP SZ; ta načela je podprl tudi sestanek, ki ga je imel Hruščov z voditelji vzhodnih partij ob Ulbrichtovem rojstnem dnevu minuli teden v Vzhodnem Berlinu.

Vsa ta in pa še druga dejstva kažejo, da bo moskovski sestanek hudo naporen. Dogodki na obeh straneh so že začeli predaleč. Sovjetski predstavniki se bodo še ta mesec sešli z britanskimi in ameriški ter z njimi — v skladu z načelom miroljubnega sožitja — razpravljali o dokončni prepovedi atomskih poskusov ter morata tudi o nenapadalnem sporazumu med Varšavskim in NATO paktom. Kitajska strankarska diplomacija si še precej časa prizadeva pridobiti na svojo stran vbratske partije iz tujnega je pravek končala pravico ofenzive na Latinsko Ameriko. K temu je treba pristiti njen spopad z Indijo ter sangažiranost v Laosu, kar vse so akcije, ki so v dobrih meri uperjene zoper sovjetska načela o miroljubnem sožitju. Zato je logično zaključek, da v Moskvi ne gre za to, ali si bo kitajska partija izbojevala višjo vvelikega modrecu ter vrhovnega razsodnika v komunističnem svetu, marveč gre preprosto za mir. Razprete glave v Pekingu še vedno špekulirajo z idejami o sperimentalni revoluciji, o tem, da je treba kapitalizem zmlati, pa čeprav za ceno hudih žrtev (od šeststo milijonov nas bo gotovo ostala polovica). Trenutne razmere pa so takšne, da si svet ne želi vojne, marveč miru; da si svetovno delavsko gibanje po Stalinski smrti prav nič ne želi novih velikih modrecev; in da si kitajsko ljudstvo končno želi nekoga, ki bi znal predvsem rešiti njegove notranje, ne pa svetovne probleme.

MARJAN SEDMAK

Drugi festival slovenske popevke se je v soboto ponoči izpel. Pesem »Malokdaj se srečava« je zmagovalka med zmagovalkami. Kompozistu Mojmiru Šepetu je zanj podelil glavni urednik našega lista Milan Poganič (fotografija) »TT« nagrado 100.000 dinarjev za najbolj izvirno slovensko popevko. Zirija »Tedenske tribune« — kompozist Uroš Krek, glasbeni urednik Janez Martinc in M. Poganič — je tako nagradila tisto skladbo, ki se po svojih sredstvih, gradnji in najpreprostejši obliki najbolj približuje pristni in spontani invenciji. »Malokdaj se srečava« je zmagala tudi pri publiku, pesnik Gregor Strišča pa je zanj prejel nagrado za besedilo.

Berite reportažo o festivalu »Bled 1963« na 4. strani!

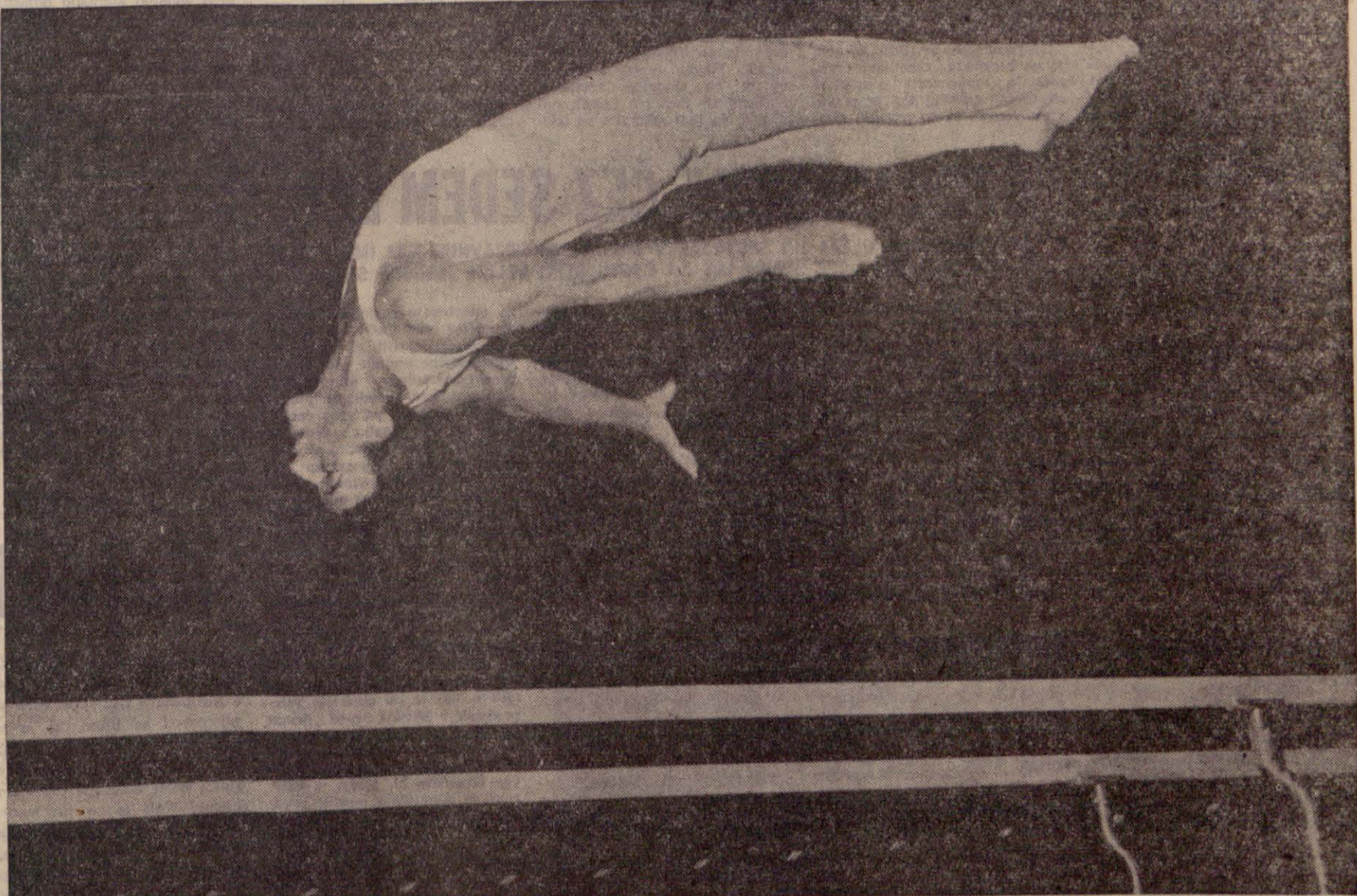
DVA VELIKA V BERLINU

Oba velika sta se minuli teden skorajda srečala, ko sta vsak s svoje strani obiskala razdeljeni Berlin. Ameriški predsednik Kennedy je prišel v Evropo, da bi zavezniki razpravljali o ustanovitvi mnogostranske jedrske sile NATO; naletel je na objektivno razumevanje pri bonnskih predstavnikih, na zavračanje pri Macmillanu, ki je bil mnenja, da utege atomska oborožitev Zahodne Nemčije v okviru NATO prizadeje škodo bližnjim moskovskim pogajanjem o ustavitvi jedrskih poskusov, ter seveda na popoln in pričakovan odpor s strani Francije. Sovjetski premier Hruščov pa je v Berlinu, ki ga je obiskal ob Ulbrichtovem rojstnem dnevu, šeom vzhodnih držav povedal, da je SZ pripravljena skleniti sporazum o prepovedi jedrskih poskusov ter priporočil, naj bi Varšavski pakt in NATO sklenila sporazum o nenapadanju. Na slikah: Hruščov na zborovanju v Berlinu ter Kennedy ob vrnitvi z desetdnevnega potovanja po Evropi.

Kiplingova povest s Celebesa

Kot poroča indonezijska agencija »ANTORA«, je v gozdnatem predelu južnega Celebesa oddelki policijskih agentov nekoga dne opazili vrsto v drevesu veliko oples z avtoje, ki katera so imele ročice in nožice — kot so pozneje z daljnogledom ugotovili, človeške in ne opičje. Čeprav jim je opica takoj zginila izpred oči, so se istega dne organizirali velik pogon: toda ko so opico došli, je nastalo vprašanje, kako jo ujeti, ne da bi lo škodovalo otroku. Streljali niso smeli, ker bi lahko ranili otroka. Torej so sklenili opico po stari lovski metodi s hrupom bobnov prestrašiti: znano je namreč, da v takem primeru opice odložijo svojega mladiča na skrit kraj in pobegnejo same, a se pozneje vrnejo ponj. Policijski agenti so uspeli. Ko so prišli do otroka, se jim ta ni prestrašil. Bil je dobro raščen, spušča pa je samo opičjim podobne sive. Ponujene hrane v posodi se ni dotaknil, hlastno pa je posedel po gozdnih sadežih. Otrok, ki ga spravljajo v zvezo s pred tremi leti izgubljenim dojenčkom iz bližnje vasi, je zdaj v varstvu krajevnih zdravstvenih oblasti. Psihologi so ugotovili, da se bo gotovo kmalu privadil človeškemu življenju, da pa mu bo nekaj od opičje destinske vzgoje v vsakem primeru ostalo.

CERAR DRUGIČ PRVAK EVROPE

V FINALU NA POSAMEZNIH ORODJIH JE CERAR DOBIL ŠE 3 ZLATE, 1 SREBRNO IN 1 BRONASTO KOLAJO, SEDMO — BRONASTO — PA JE ZA BARVE JUGOSLAVIJE OSVOJIL ŠE TINE SROT V PRESKOKU.

Več o nepozabnih dogodkih v veliki športni dvorani beogradskega sejmišča berite še na osmi strani našega lista.

Na tekmovalju za »Pokal Evrope« v športni dvorani beogradskega sejmišča je Miro Cerar prvi med evropskimi telovadci obranil naslov evropskega prvaka v šestboju, čeprav je hudo »skiksnil« na bradlji (med usodno vajo na njej na silki zgoraj). Na tekmovalju, na katerem je nastopilo 41 telovadcev iz 21 evropskih držav, je Jugoslavijo zastopal še Celjan Tine Srot, ki ga vidimo na spodnji sliki skupaj s Cerarjem med otvoritvijo. Foto: D. S.

Obroč okoli raka se zožuje

Človeški organizem proizvaža le snovi, od katerih ena pospejuje razvoj rakastih celic, druga pa ga zavira, ali celo zaustavi. Ti dve snovi je odkril in izoliral Nobelov nagradenec prof. Albert Szent Gyorgyi, ki meni, da bi lahko to odkritje predstavljalo velik korak naprej v borbi proti raku. Lani avgusta je odkril in izoliral ti dve snovi v žlezah telet, sedaj pa tudi v drugih tkivih organizma, predvsem v mišicah, kitah in v stenah žil odvodnic. Szent Gyorgyi je kancerogeno snov imenoval »sromina«, antikancerogeno pa »retina«, in je ugotovil, da injekcije z antikancerogeno snovjo zaustavijo razvoj ranih oblik tumorov na laboratorijskih miših. Nobelov nagradenec niše tudi, da si ne domišljajo, da je odkril zdravilo proti raku; pravi pa, da bodo lahko njegovi poskusi služili kot osnova za nove izkušnje in podčrtaje predvsem dejstvo, da, če je retina res sposobna zmanjšati ali celo zaustaviti rast tumorov v človeškem organizmu, kot se je pokazalo pri laboratorijskih poskusih, bi to pomenilo veliko prednost predvsem v tem, da retina ne povzroča škodljivih reakcij organizma kot se to dogaja pri zdravljenju z drugimi antikancerogenimi snovmi.

TOPLO IN NEVIHTE

Po prehodnem poslabšanju vremena v ponedeljek in deloma v torek bo ponesono sončno in toplo vreme, vendar v popoldanskem času nagujenje h krajšnjim nevihtam. Temperatura bodo opili normalne za ta letni čas.

NAČRTO SPREMLJANJE POSLOVNIH USPEHOV

Nedavno je bil podpisan sporazum o enotnih pokazateljih poslovnih uspehov gospodarskih organizacij. Sporazum naj bi gospodarskim organizacijam pripomogel, da bi lahko enotno ugotavljale delovne in poslovne rezultate. Enotne pokazatelje naj bi gospodarske organizacije uporabljale posebno pri sprejemanju pravilnikov o delitvi čistega dohodka in osebnih dohodkov, pri odločanju o materialnih odnosih med delovnimi enotami, pri obravnavanju doseženih rezultatov ter sprejemanju planov poslovanja in delavca in produktivnosti dela, bodo gospodarske organizacije v posameznih skupinah po dogovoru uvajale še posebne pokazatelje.

Skratka — gre za pomemben dokument, ki naj prispeva k ureditvi notranjih problemov in odnosov v gospodarskih organizacijah, posebno pa še k doslednejšemu uveljavljanju načela nagradjevanja po delu. Tudi družbena skupnost naj bi na podlagi enotnih pokazateljev laže spremljala prizadevanja in uspehe gospodarskih organizacij in jim pri tem nudila ustrezno pomoč.

Prav gotovo bo to zapomnilo precejšnjo vrsto, ki jo je bilo doslej občutiti pri spremljanju poslovnih dosežkov v gospodarskih organizacijah. Znano je, da so se doslej šte-

vilna podjetja zadovoljevala s sablonskimi podatki iz periodičnih in zaključnih računov kot osnovo za svoje ekonomske analize. Pogosto so bili ti obračuni in bilance izdelane v naglici in površno in bolj zaradi potreb družbenega knjigovodstva kakor samih gospodarskih organizacij. V glavnem so bili tudi zapozneli, tako da niso mogli služiti za izdelavo modernejših, bolj dinamičnih ekonomskih analiz, ki bi odpirale perspektivo in koristno služile za planiranje in usmerjanje dejavnosti podjetij. Brez takih analiz pa seveda ne more biti modernega gospodarjenja in tudi ne ustreznih poslovnih uspehov.

Sporazum o enotnih pokazateljih bo verjetno tudi pripomogel, da bodo gospodarske organizacije začele kadrovske drugače obravnavati službe, ki se ukvarjajo z ekonomskimi analizami. Neke anketa je nedavno ugotovila, da delajo na ekonomskih analizah ljudje z visoko ali višjo izobrazbo predvsem v večjih podjetjih, medtem ko je posebno v manjših podjetjih kadrovska zasedba neustrezna. Podobno velja tudi za kadrovske zasedbe finančno-računskih sektorjev podjetij. Celoten obravnavani kompleks vprašanj predstavlja skratka dokaj nezorano ledino, kjer bomo lahko dosegli bogato žetev, če bomo dela dobro zastavili.

A. J.

NEVARNOST PRED IZBRUHI NASILJA

AMERIŠKA VLADA SE UPRAVIČENO BOJI, DA BODO V BOJU TEMNOPOLTEGA PREBIVALSTVA ZA DRŽAVLJANSKE PRAVICE PREVLADALI RADIKALNEJŠI ELEMENTI ● ROBERT KENNEDY: »STORILI BOMO VSE, DA BO ZAKON O DRŽAVLJANSKIH PRAVICAH SPREJET IN NE BOMO SKLEPALI KOMPROMISOV Z JUŽNIMI RASISTI.«

Ne proti pričakovanju se je kriza rasnih odnosov v ZDA med Kennedyjevim potovanjem po Evropi še poslabšala. Trinajsetdeseti kongres NAACP (Združenja za napredek temnopoltih ljudi), ki se je začel prvega julija v Chicagu, resolucije konference CORE (Kongres za rasno enakost), ki se je končal 30. junija v Detroitu, poslednji neredi, ki so izbruhli v Hariemu ter privedli do medrasnih spopadov, ter končno zadnje stališče pravosodnega ministra Roberta Kennedyja, ki je pred kongresno komisijo zastopal vladni zakon o obrambi državljanov, pravice — vsi ti elementi naj bi bili po mnenju večine dopisnikov iz ZDA elementi zaostrovanja na področju rasnih odnosov v ZDA. Predvsem se je zadnje dni znova pojavilo vprašanje ravnotežja med tistimi črnskimi voditelji, ki zastopajo ostre ukrepe za izboljšanje pravic temnopoltega prebivalstva, ter zmernimi. Kot poročajo iz New Yorka, se vladni funkcionarji ter nekateri zmerni črnski voditelji

zavedajo dejstva, da se lahko vznemirjenost temnopoltega prebivalstva v kratkem času in samovoljno prelevi v prave upore. V vladnih krogih se je pojavila bojazen, da bodo tisti črnski voditelji, ki priporočajo nenasilne metode boja, naleteli na gluha ušesa, če se bodo nadaljevali napadi belih rasistov na črnce in če vladna ne bo kmalu začela odločno ukrepati v obrambo državljanov »pravice državljanov ne glede na barvo kože.

Sekretar NAACP Roy Wilkins je na kongresu omenjene organizacije spregovoril o vzrokih za takšen položaj ter je poglavito krivdo za to pripisal obo-

javljanju Kennedyjeve administracije, ki si ni upala pritisniti na kongres, da bi hitre sprejela ustrezne zakonske ukrepe za odpravljanje rasizma v ZDA. Napetosti najnovejšega položaja pa se ne zavedajo samo voditelji organizacij, ki se zavzemajo za enakopravne pravice črncev, marveč tudi lepo število belih državljanov. Ameriški tisk je dal posebno publiciteto gosti milijarderja Stephena Curiera, ki je minul teden povabil voditelje dobroteljskih organizacij ter sebi enakih bogate »prosvetiteljence«, naj bi na skupnem sestanku obravnavali problem rasnih odnosov. Na tem sestanku so ude-

leževali tako ustanovili finančni sklad z »zmogljivostjo« več kot milijon dolarjev; pričakujejo, da se bo vsota v kratkem za nekajkrat pomnožila. Denar naj bi uporabili glede na razmere v posameznih krajih: ponekod za to, da bi si črnci lahko priborili volilno pravico, drugje spet za razbijanje nasilnih tendenc med temnopoltim prebivalstvom; uporabili bi jih za poklicno preuzgo brezposelnih črncev ter za šolanje mladih črncev na ameriških visokih šolah. Ustanovitev sklada ima svoj politični pomen: ustanovitelji bi se namreč želeli izogniti »revolucionarnim« situacijam, ki bi lah-

ko pripeljale do nezaželenih posledic. Predvsem je njihov namen doseči, da sedanji pritisk temnopoltih množic ostane mirljuben in ne prekorači meja zakonitosti.

Nevarnost izbruhov nasilja se, kot vse kaže, zaveda tudi pravosodni minister Robert Kennedy. V zvezi s tem je, ko je pred senatno komisijo pojasnjeval osmulek zakona o državljanovih pravicah, dejal, da misli svezna vlada storiti vse, da bo osmulek zakona sprejet in da nikakor ne misli sklepati kompromisov z rasisti v južnih ameriških državah. V jasnem opozorilu republikancem je predsednikov brat izjavil, da je državljani potreben zakon, ki bi preprečeval rasno razlikovanje tudi v zasebnih lokalih, češ da bi bila brez njega rasna enakost le na papirju. Po vsem tem se zdi, da je boj temnopoltega prebivalstva za uresničenje ustavnih pravic državljanov že dosegel stopnjo, ko pot nazaj ni več mogoča; posebej velja to za vlado, ki se bo prehodnje leto znašla v novi predvolilni kampanji. Če bo hotela v zarneno za glasove rasistov dobiti glasove temnopoltega prebivalstva, bo morala črncom omogočiti pristop k voliščem, ki ga doslej v veliki večini niso imeli.

(PO »IL GIORNO«)

ŠTIRI VELESILE ČEZ SEDEM LET

U TANT SKEPTIČNO GLEDA NA SESTANEK V MOSKVI ● DRŽAVNIKI NAJ IMAJO PRED OČMI, DA BODO ČEZ SEDEM LET NA SVETU ŠTIRI VELIKE JEDRSKE SILE

»Leta 1970 bodo na svetu namesto sedanjih dveh po vsej verjetnosti štiri velike jedrske sile,« je pred kratkim izjavil generalni sekretar ZN U Tant. Po njegovih besedah naj bi se v prihodnjih sedmih letih kot jedrske sile poleg dosedanjih ZDA in SZ formirale še združena Evropa in LR Kitajska. »Prepričan sem, da bomo imeli v sedemdesetih letih — če jih bomo sploh dosegli — štiri velesile: ZDA, Evropa, SZ in Kitajska, in mislim, da bi bilo pametno, če bi imeli voditelji sveta to dejstvo pred očmi pri formiranju zunanje politike njihovih držav.«

U Tant je na tiskovni konferenci med drugim tudi dejal, da v nasprotju z washingtonskimi funkcionarji ne gleda s prevetličkim upanjem na nova pogajanja o ustavitvi jedrskih poskusov, ki se bodo začela 15. julija v Moskvi. Ameriško delegacijo bo na njih vodil Averell Harriman, uradni ameriški krogi pa gledajo nanje z določenim optimizmom. Predvsem Američani upajo, da se bo moč v Moskvi spoznamiti o številu letnih inspekcij na kraju samem kot dodatku podatkom, ki naj bi jih dale tako imenovane »srme skrinjice«, zapčateni prostori z napravami

za odkrivanje poskusov. Uradni ameriški zastopniki so ob tej priložnosti izjavili, da so se sezimografske metode zadnja leta precej izpopolnile, mimo tega pa posamezni neodkriti podzemeljski poskusi po vsej verjetnosti ne bi mogli spremeniti ravnotežja v prid enem ali drugemu telnemu. Sporazum na tem delikatnem sektorju odnosov med obema velesilama pa bi po drugi strani po mnenju ameriških krogov pomenil vsaj majhen preskok čez pregrado neznanja, ki je nastala med njima v osemnajstih letih hladne vojne. Prav v ta namen je State Department za svojega predstavnika določil Harrimana, ki po eni strani uživa vse zaupanje Kennedyja, po drugi pa velja za strokovnjaka za sovjetske zadeve, saj je bil ameriški veleposlanik v Moskvi med drugo svetovno vojno, ko sta bila oba tekmeča še zaveznika. Kot napoved zblizanja omenjajo tudi govor Hruščova 21. junija, v katerem so Američani opazili predvsem priznanje Hruščova Kennedyju za njegove nove miroлюбne napore, miroljubno sožitje, ki ga zagovarja sovjetska vlada, in pa napad na kitajski ekstremizem, ki ga je Hruščov označil kot rasizem.

(PO »NEW YORK TIMES«)

PRINČEVE TEŽAVE

KDO NE MARA BOGATEGA PRINCA? ● OČETA PRINCA ABDULLAHA SO PRED NEKAJ MESECI UBILI V PARIZU, ABDULLAHA PA SO PRED DNEVI SKORAJDA ZAPRLI V PSIHIATRIČNO KLINIKO

Professor Hoff, znani dunajski psihater, je te dni zašel v resne skrpe. Avstrijska policija ga je namreč obdolžila, da je prekršil zakon so kratenju osebne svobode ter zaprl v svojo kliniko saudskega princa Abdullaha Ben Jalawija, čeprav je bil fant baje duševno zdrav. Hoffa so hkrati obdolžili, da je za to svojgo uslugo dobil večjo denarno vsoto.

Prince Abdullah, ki so mu pred meseci ubili očeta v nekem pariškem hotelu, se je na Dunaju pojavil prvi dne junija. Tožili so ga zaradi bolečin v ušesih, ki naj bi mu hkrati povzročale tudi živčne motnje. Ni prikrival strahu, da ga utegne doleteti enaka usoda kot njegovega očeta, in je po Dunaju hodil v spremstvu svojega osebnega tajnika Faeza Ajaza; okoli tega pa so se te dni osredotočili vsi sumi policije. Ajaz je namreč poskrbel za vse zveze z zdravnikom ter kočno nenadoma odpeljal princa v psihiatrično kliniko; vse se je pripetilo v okolščinah, ki še zdaj niso do kraja razjasnjene. Zdi se, da je princ v kliniki takoj zahteval revolver, vendar avstrijski časniki ne pojasnijo, čemu naj bi ga potreboval. Takoj po tem je Faez Ajaz izginil s prizorišča.

Professor Hoff je na pisanje avstrijskih časnikov odgovoril z grožnjo, da jih bo tožil. Hkrati je princ javno izjavil, da je pripravljen ostati še mesec dni prostovoljno na zdravljenju v kliniki. Hoff je dan kasneje v svojem avtomobilu odpeljal mladega princa, ki je dedič nezmernega petrolejskega bogastva svojega očeta, na letališče, kamor se je z letalom pripeljal njegov stari oče, prav tako bo-

(PO »IL GIORNO«)

PROTI VOJAŠKI SLUŽBI

ŠVICARSKA VLADA NE MARA PACIFISTIČNE AGITACIJE ● DIREKTOR »GAZETTE DE LAUSANNE« PREDLAGA, NAJ BI TISTIM, KI NOČEJO OBLEČI VOJAŠKE SUNKNE, ZAGOTOVILI DALJŠI IN TEŽAVNEJŠI ROK V CIVILNIH SLUŽBAH

Švicarska policija je konec minulega meseca prijel začelnika ene najboljše in najintenzivnejših kampanj v korist tistih, ki se zaradi verskih ali moralnih pomislekov branijo od službi vojaški rok. Policisti so začelnika kampanje, Pierra Ammana zasliševali osem ur zaporedoma ter ga obdolžili, da je spodbujal ljudi k vojaški neposlušnosti, za kar določa švicarski zakonik zelo ostre kazni. Amman je star 29 let, apolitičen in protestant, po poklicu profesor na gimnaziju v Bernu ter je od parlamenta zahteval, naj v ustavo sprejme določbo, po kateri naj bi tiste, ki jim vest bra-

ni odslužiti vojaško službo, postal na odsluženje roka v civilni službi.

O tem so v Švici zadnja leta precej razpravljali na najrazličnejših ravneh. V političnih, kulturnih in verskih krogih se še delj časa ukvarjajo z zamislijo, da bi v ta namen ustanovili posebno civilno službo. Zadevo je pred kratkim načel tudi direktor »Gazette de Lausanne«, ki je predlagal, naj bi oblasti za »supornike« uvedle namesto vojaške službe daljšo in težjo civilno službo.

Po osemurnem zaslišanju so Ammana in njegovega pristavila Villarda spustili na prostost,

(PO »GAZETTE DE LAUSANNE«)

Med bivanjem v Zahodni Nemčiji je ameriški predsednik Kennedy razen Berlina ter nekaterih zahodnonemških krajev obiskal tudi ameriško oporišče v Langendiebachu. Generali so mu postavili slavlolik iz dveh raket. Kljub temu sprejme se zdi, da je Kennedy za nekaj časa odločil zamisliti o ustanovitvi »mnogostanske atomske sile« NATO. Slavlolik bo torej za zdaj ostal v Langendiebachu.

Najdaljši dan AFERA PHILBY

NI MIRU ZA MACMILLANOV VLADO ● PHILBY, KI JE PRED DVEMA MESECEMA IZGINIL IZ BEJRUTA, JE PO IZJAVI BRITANSKEGA MINISTRA V MOSKVI

Vse kaže, da Harold Macmillan z volunskimi aferami res nima sreče. Po »aferi Vassala« in po »aferi Profumova« se je na britanskem obzorju pojavila nova afera — tokrat »afera Philbyja«. Leta praznovanja ni nova: časniki so že pred meseci pisali o skrivnostnem izginotju enega od britanskih dopisnikov na Blatnem vzhodu ter v zvezi z njim postavili precej domnen. Vendar pa je zadeva kmalu izginila s časopisnih strani in se znova pojavila šele pred dnevi v zvezi s Profumovo afero.

Po najnovejših dognanjih britanske vlade Harold Philby, nekdanji prvi sekretar veleposlaništva in še pred tremi meseci dopisnik »Observerja« na Blatnem vzhodu, ni izginil na novinarski poti in tudi ni bil umorjen, marveč se trenutno nahaja nekje na vzhodu, po vsej verjetnosti v Moskvi, kjer se je baje sešel s svojima prijateljskima, nekdanjima diplomatoma Burgessom in Macleanom. Tako je vsaj pred dnevi v postanski službi izjavil minister Heath ter s tem praktično priznal obstoj še enega, čeprav ne novega škandala: Philby naj bi bil namreč tretji mož v zvezi z razpadli vojnimi aferi v britanskem znanjem ministrstvu, ko sta Burgess in Maclean pobegnili preko meje v SZ. Philby je bil takrat baje osumljen in britanska obveščevalna služba je vedela za obstoj stranskega človeka, vendar so ga razbremenili obtožb. Philby je tedaj zapustil diplomatsko službo ter se zaposlil v časnikarstvu.

Čeprav so dejstva stara že dobrih dvajset let, bo imela vlada zaradi njih po vsej verjetnosti dodatne skrbi. Opozicija ter z njo opozicijski poslanec Marcus Lipton, ki je danajst let spravel, ali je Philby utrdil človeka, ki naj bi po podatkih obveščevalne službe sedeloval z Burgessom in Macleanom, sta 1. julija, ko se je Heath pojavil pred poslansko zbornico, triumfirala.

Kot je potrdil minister Heath, je britansko znanje ministrstvo zvedelo za Philbyjevo izjavo v Moskvi iz dveh pisem, ki jih je poslal svoji ženi. Heath je v nadaljevanju povedal tudi, da preiskava proti pobeglim diplomatoma ter proti Philbyju nikoli ni bila končana in da je Philby po vsej verjetnosti pobegnil zato, ker je čutil vroča lila pod nogami. Po drugi strani pa je bil možakar sorazmerno na varnem: stalno je prebival v Bejrutu, se pravi znanj dorega britanskega pravosodja. Kot vse kaže, se zadeva ne bo končala s tem. Oktobra leta 1953, ko sta Burgess in Maclean pobegnili na vzhod, je bil Macmillan znanji minister v Edenovi vladi. Oba sta tedaj zapustila, da Philby ni imel nobenega opranka s pobeglimi diplomatoma in da nikoli ni izdal svoje domovine, predvsem pa sta zavržala zahteve opozicije, naj bi začeli preiskavo o uspešnosti dela obveščevalne službe. Kot napoveduje opozicija, bo moral Macmillan v prihodnjih dneh razjasniti to staro napako pred parlamentom.

Znani bestseller Corneliusa Ryana o zaveznikem izkrcanju v Normandiji »Najdaljši dan« je bil povod za tožbo, ki jo je upokojeni nemški general Adolf Wolf vložil pri sodišču v Beyruthu zoper »neznane vojne zločince«. Wolf je ob prebranju knjige naletel na odstavek, ki je govoril o dogodivščini britanskega mornarja Ashwortha. Leta je po izkrcanju sledil skupini kanadskih vojakov, ki so vodili s seboj šest nemških vojnih ujetnikov, ker je želel dobiti za-

spomin nemško čelado. Kanadčani so mu — tako navaja Cornelius Ryan mornarjeve besede — izginili izpred oči, ko pa je nadaljeval pot, je med sipinami našel vseh šest Nemcev s prerezanimi vratovi; o Kanadčanih ni bilo sledu.

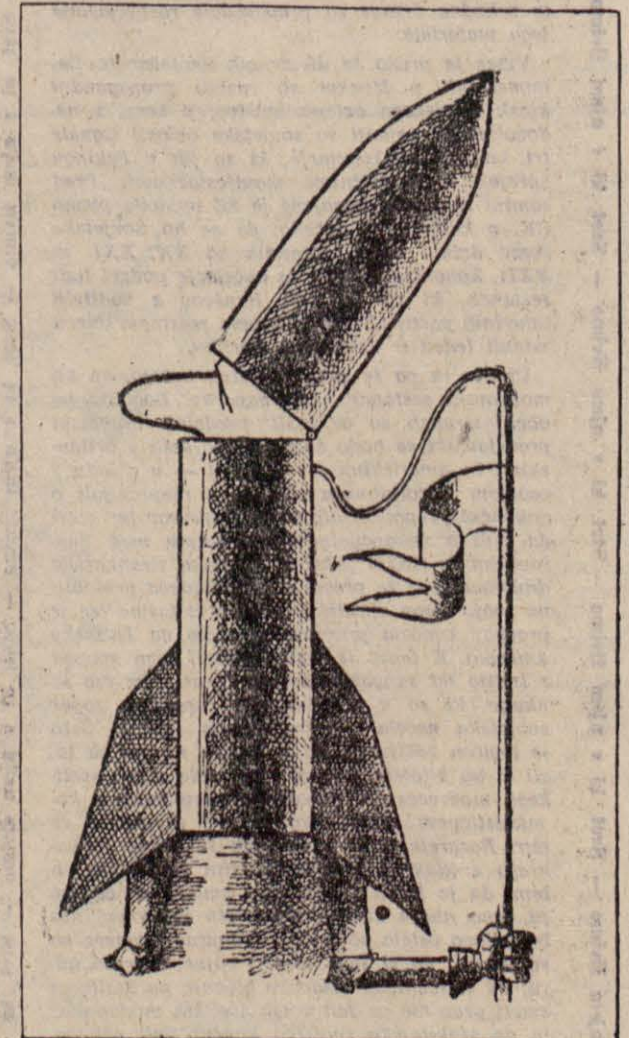
Wolf zatrjuje zdaj, da je zgodba resnična ter zahteva, naj oblasti poščejo Ashwortha, ki baje ni izmisljena oseba. Preiskovalni sodnik je tožbo sprejel; z njo se bo ukvarjalo preiskovalno sodišče v Karlsruheu.

(PO »DIE WELT«)

tt • telegrami

- MAJAMI (Romunija) — Pred šestimi leti je imelo to črnomorsko turistično središče 3000 postelj, danes jih ima 15.000; za pisalni stroj pa mora imeti privatnik še vedno posebno policijsko dovoljenje.
- BERLIN (vzhodni) — Edina stavba, ki je bila brez zastave, ko se je peljal mimo premier Hruščov, je bila kitajska ambasada.
- SOUTHAMPTON (ZDA) — John Steinbeck je bil te dni operiran na očesu; operacija je uspela.
- LOS ANGELES — Benjamin Satz (58 let) je tožil neko barsko damo, ker ga je med divjim plesom po naključju brenila v gleženj, da se je moral zateči k zdravniku: »Pri 58 letih vsakdo pleše na lastni riziško,« je razsodil sodnik.
- ANKARA — Pet banditov na konjih je v vzhodni Anatoliji zaustavilo tri avtobuse; potniki so nadaljevali pot v srajcah in spodnjicah.
- NEW YORK — Teža novorojenčka je odvisna od dimenzij materinega srca: prvi dr. Edward Bishop, porodničar na pensilvanski kliniki.
- KÖBENHAVN — Dva člana madžarske folklorne skupine, ki je gostovala na Danskem, sta zaprosila za zatočišče.
- LONDON — Kot je znano, se je Winston Churchill popolnoma umaknil iz političnega življenja. Njegovo volilno okrožje (Woodford) je prevzel Charles Patrick Kenkin (37 let); pomladitev tudi pri konservativcih.
- MINNEAPOLIS — Janet Anderson (39 let) je rešila življenje sestri dvojčici s tem, da ji je odstopila eno ledvico; operacija je uspela.
- LONDON — Brandy, čistočrtni ovčar, se je navdnil kaditi: 20 cigaret na dan.
- BUDIMPEŠTA — Budimpeštansko sodišče je obsodilo dva partijska funkcionarja, »zaradi obrekovanja« v javnosti sta o delih nekoga abstraktnega slikarja govorila, da so »zmazki«. (Na vidiku so nove tožbe).
- BRUSELJ — Prvič v zgodovini univerze Luvanium je iz kanonskega prava diplomirala ženska: Jakobina Hanenburg (28 let).
- PRAGA — Čehi so obtožili britanskega veleposlanika Hilderfryja špionaže; zahtevali so, naj ga London odpokliče.
- SAO PAOLO — Poslanec v pokrajinski skupščini države Sao Paolo so hoteli preprečiti izglasovanje nekega zakona, pa so zagrozili, da se bodo selili. Reditelji so takoj odstranili ženske in fotografije: zakon ni bil sprejet.
- VARSAVA — Pomanjkanje mesa kljub uvozu iz Argentine in »spojine« iz ZSSR.
- MOSKVA — Nekj vaščan s pogorja Pamir je dopolnil 125 let: 24 vnukov in 77 pravnukov (poročja TASS).
- PARIZ — Močna plaha je vrnila spomin neki ženski, ki ga je zgubila in je že deset dni tavalja po gozdu Ferté sur Jouarre in se hranila z gozdniimi sadeži.

KARIKATURA

Jeanne d'Arc 1963. (Escars v »Liberations«)

„PRVI JE ZASLUŽENO PRVI!“

»V SOBOTO SEM UTRUJEN IN MALCE POTRT LEGEL K POČITKU, NATO PA SEM SPAL LE NEKAJ UR; ZBUDIL SEM SE ŽE OB 4. ZJUTRAJ. POZNEJE PA NISEM VEČ ZATISNIL OČESA, SAJ SEM ČUTIL IZREDNO ODGOVORNOST DO SKUPNOSTI, PREDVSEM BEOGRAJSKEGA OBČINSTVA, KI JE NEPOSREDNO SPREMLJALO TO ELITNO TEKMOVANJE, IN DO SAMEGA SEBE.«

To so bile prve Cerarjeve besede potem, ko je za svojo brezhibno vajo na konju z ročajmi v nedeljskem drugem delu šestobojja dobi odlično oceno 9,85 točke. Z njo je osvojil dokončno (že drugič) naslov najboljšega evropskega telovadca, saj je na šestih orodjih zbral 57,75 točke. Njegov najnevarnejši tekmeč, sovjetski šampion Boris Sahlin, je znesel za njim v skupni oceni za pihal 10 stoink (57,75 : 57,65).

Toda — kaj se je zgodilo pred to dokončno odločitvijo? Tekma za 1. mesto in zlato kolajno se je razvnela že prvi dan tekmovalja — v soboto. Enajndesletni profesor telesne vzgoje iz zahodnosibirskega mesta Isim Boris Sahlin je namreč na prvih treh orodjih zbral 28,70 točke ali natančno 0,25 točke več kot naš Miro Cerar (28,45). »Na tekmovalju zares si želim čimmanj spodsrljajev,« je dejal Cerar pred odhodom v Beograd.

Toda že prvi dan V. evropskega pokala se mu je zataknilo prav na orodju, na katerem je na lanskem svetovnem prvenstvu v Pragi osvojil zlato kolajno — na bradlji. Tega ni pričakoval nihče v dvoranah: Cerar se je moral zadovoljiti samo z 9,30 namesto z 9,85 ali 9,90!

»Po spodsrljaju nisem imel več zagona. Z nekaterimi lakimi prvimi sem skušal rešiti zapravljeni položaj, pri tem pa sem moral seveda izpustiti najtrše in najbisteve elemente, ki pravzaprav odlikujejo mojo vajo,« je dejal Cerar po nesrečnem zatiklaju.

»Po nastopu mi ni preostalo nič drugega, kakor da sem tolažil in spodbujal Mira, češ da ni vse zgubljeno kljub ogromnemu naskoku Sahlina in drugih najnevarnejših tekmecev,« je dejal o prvem tekmovalnem dnevu njegov trener Boris Gregorka.

In res — drugi dan (v nedeljo) je Cerar spremenil začetni poraz v končno zmago! Vse težke vaje na preostalih treh orodjih je namreč izvedel brez najmanjšega spodsrljaja, čeprav morda ne v tako briljantnem slogu, kakor bi jih bil brez psihičnega bremena. Vrh vsega res ni smel tvegati ničesar. Toda — boril se je z vsem srcem.

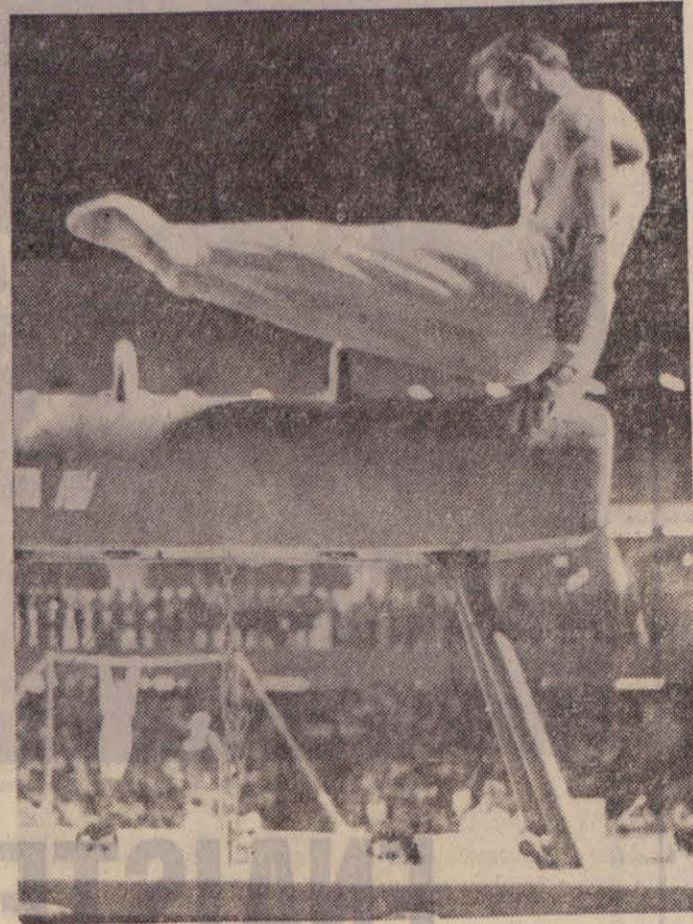
»O vsem je odločala ocena v parterju, medtem ko sem v zadnji disciplini — na konju z ročajmi — malce računal z visoko oceno,« je bežno komentiral Miro najodločilnejše trenutke dramatičnega boja za naslov absolutnega evropskega prvaka.

In njegov najnevarnejši tekmeč Sahlin?

»Borno navijanje živahnega, a dobrega beogradskega občinstva za Cerarja po njegovem nastopu na konju z ročajmi me ni oviralo

Campbellu noga je vreme

Anglež Donald Campbell, ki trdovratno tiči za novim svetovnim rekordom v litri vozil z avtomobilom, a je moral za pretekli mesec napovedano vožnjo na enem slanih jezer v južni Avstraliji opustiti, ker so mu vremenske nepravilne razpokele že pripravljeno dirkalno progo, je zdaj pobral šila in kopita ter se s štirimi najzvestejšimi pomočniki odpravil na pot, da bi bil prvi v bližini Perth (tudi v Avstraliji) poiskal druga, trdnjša in primernjša tla. Ko smo že pri tem kandidatu za postavitev novega rekorda, dodajmo še te zanimive podatke iz njegove zgodovine: sedajni veljavni rekord (634,393 km/h) je ostal nespremenjen že od leta 1947 (po poklu Johnu Cobbu), ko je ta Anglež prebil 600-kilometrski zid. Prej so se čez nekako znamenite nove mehanike pogajali sile svetovnega rekorda nad 800 km/h Anglež Eydon (l. 1937), nad 400 km/h Campbellov oče Malcolm (l. 1929), nad 300 km/h prav tako Anglež Searcy (l. 1927), nad 200 km/h Francoz Hemery (l. 1910) in nad 100 km/h Nemeč Jenatzky, ki je že leta 1899 z električno gnanim vozilom poskušal za tovrstno senzacijo v svetu.

Boris Sahlin

pri mojem zaključnem izvajanju v parterju. Tekmovalje pač traja tako dolgo, dokler so na orodjih še tekmovalci. A zdaj je vse končano, žal, sedmega orodja ni in prvi je zaslužen prvi!

Nestrapno pričakovani razplet tega sreditga spopada med dvema velikima tekmečema je izluščil napoved zmagovalca — Mira Cerarja. Ne samo najboljšega telovadca, marveč tudi trdovratnejšega borca, ki je z izredno borbenostjo in požrtvovalnostjo brez primere dostoj v telovadnih arenah spremenil navidezni poraz v tehtno zmago. Zlasti nečesa pa so lahko še posebno veselili ob izrednem uspehu tega štiriindvajsetletnega študenta prava iz Ljubljane: z beogradskega zlata kolajno v šestobojju je namreč dokazal, da ima kljub vsej slavi odličnih telovadcev v deželi vzhajajočega sonca dobre možnosti tudi na olimpijskih igrah prihajajočega leta v Tokiu. Seveda — če bo krenil na dolgo in mikanje pot z vsemi svojimi že znanimi odlikami, predvsem pa z najmočnejšima »beogradskega adutoma« — z zglede borbenostjo in iz še nič kolikokrat preizkušenim genom!

»Orodje je zame zmeraj najhujši nasprotnik!«

Miro Cerar je prvi telovadec, ki je na dosedanjih tekmovaljih za evropski pokal obranil prvi naslov absolutnega evropskega prvaka. Pred dvema letoma je tudi v Luksemburgu stal na najvišji stopnici odra za zmagovalce.

V športni dvorani beogradskega sejmišča pa so v nedeljo zvečer še trikrat zaigrali jugoslovansko himno in potegnili na najvišji drog jugoslovanske zastave, saj je Miro Cerar tudi v finalnem tekmovalju (s po šestimi najboljšimi telovadci) na posameznih orodjih osvojil zlato kolajno se na konju z ročajmi, krogi in drogu, srednje oziroma bronasto kolajno pa je dobil še za vaji v preskoku oziroma parterju. Doslej svoj največji uspeh pa je dosegel na tej reviji tudi drugi jugoslovanski reprezentant Tine Srot iz Celja, ki je v preskoku dobil bronasto odličje, v šestobojju pa je zasedel 22. mesto (54,60).

Sicer pa poglajmo, kam so šle kolajne iz Beograda. Taki so končni rezultati V. evropskega pokala v gimnastiki:

Sestojb: 1. Cerar (J) 57,75, 2. Sahlin, 57,65, 3. Kerdemeli (oba SZ) 57,45.

Pošamezna orodja — parter: 1. Mentičelli (It), 2. Kerdemeli (SZ), 3. Cerar (J), konj z ročajmi: 1. Cerar (J), 2. Kerdemeli, 3. Sahlin (oba SZ), krogi: 1. Cerar (J), Sahlin (SZ), Kapsasov (Bolj), preskok: 1. Krbec (SSSR), 2. Cerar (J), 3. Srot (J) in Kerdemeli (SZ), bradlja: 1. Carmucci (It), 2. Sahlin (SZ), 3. Mentičelli (It), drog: 1. Cerar (J) in Sahlin (SZ), 3. Kerdemeli (SZ).

Najuspešnejši tekmovalci na V. tekmovalju za evropski pokal je bil torej Miro Cerar, ki je osvojil 6 kolajn (4

KLICAJTE OVA
Jugoslovanski sport je v zadnjih dneh zabeležil vrsto sijajnih uspehov. Z visokimi uvrstitvami Cerarja na evropskem telovadnem prvenstvu smo lahko računali, tembolj presenetljivi pa so dosežki drugega reprezentanta Srota (tretil v preskoku), nekaterih naših rokoborcev, kolesarjev in atletov. Predvsem velja seveda pohvaliti rokoborce. Vukor in Horvat sta prva Jugoslavana — svetovna prvaka v tej zahtevni disciplini, izredna pa je tudi ekipna uvrstitev naše ekipe, ki je osvojila tretje mesto. Prvi v zgodovini dirk kolesarjev »Po Franciji« je v eni izmed njenih etap prvo mesto pripadlo Jugoslovancu. Rudi Valentič je tisti izmed naših dirkačev, ki se mu je posrečilo ta blesteli uspeh. In ne nazadnje: nov državni rekord Slavka Kapsasov na 2000 m (2:23,1 s), 2 b) in Italija (3 — 2:2,1 b), toda manj zlatih, medtem ko je po eno prvo mesto pripadlo še telovadcu CSSR in Bolgarju. D. K.

PREVENCII
zlate, 1 srebrno in 1 bronasto), za njim pa sovjetski tekmovalci Sahlin (3 — 1 z, 3, 1 b) in Kerdemeli — 5 (2 s, 3 b). V razvrstitvi držav je SZ dobila sicer več kolajn (10 — 1 z, 5 s, 4 b) kot Jugoslavija (7 — 1 z, 1 s, 2 b) in Italija (3 — 2 z, 1 b), toda manj zlatih, medtem ko je po eno prvo mesto pripadlo še telovadcu CSSR in Bolgarju. D. K.

Priveditelj šampionata so po tekmovalju na krogi s tremi zmagovalci (Cerar, Sahlin, Kapsasov) podelili srebrno kolajno še Italijanu Mentičelliju in bronasto Krbcu (SSSR). Tega pa niso storili po finalu na drogu z dvema zmagovalcema (Cerar, Sahlin); Kerdemeli je prejel samo bronasto kolajno, Bolgar Frodanov pa je ostal prazen rok. V prvem primeru so organizatorji očrno pogrešili, zato v naših razpredelnih nismo upoštevali omenjene srebrne in bronaste kolajne.

Gobeždač Clay
Ameriški boksal Clay — po domače mu pravijo kar gobeždač — je po dobitnem matchu s Cooperjem (natančno v rundi, v kateri je zmago napovedoval že mnogo poprej) še mnogo bolj zgovoren in se je prav nazadnje lotil celo absolutnega svetovnega prvaka Listona, češ da z njim ne bo imel resnega opravka za daljša časa kakor »kalah« osem krogov. Ko je Liston zvedel za te bolestone domišljave Čenarije Clayja, je javno odgovoril nanje samo toliko, da bi po njegovem dvoboj z njim lahko uspešno opravila tudi njegova žena. Sicer pa je stvar takšna, da mora Liston najprej nastopiti še proti Pattersonu (po zadnji varianti bo to 22. julija), pred katerim pa ima nekak prespoštevani, čeprav mu priznava, da se je od zadnjega poloma kar vidno poopravil, sodi, da bosta v največ treh rundah obratnula. Vsi ti moštiri, pesti so pač nedosegljivi tudi v govorjenju o samih sebi.

DOLGA IN TRNOVA JE POT OD BLEDA DO EVROPSKEGA PRVENSTVA V KÖBENHAVNU

Nemirna reprezentančna vesla

Najboljši evropski veslači se bodo zbrali meseca avgusta v glavnem mestu Danske — Københavnu, in sicer na šampionatu stare celine. »Prva vesla« Evrope (Sovjetska zveza in ZR Nemčija) so že preizkusila svoje moči v Duisburgu, na nedavnem troboju in regati na Bledu pa so pregledali svoje sposobnosti tudi tekmovalci iz devetih evropskih držav.

Blejsko jezero, ki bo prejelo prizorišče prihodnjega svetovnega prvenstva (1966), je pred strokovno komisijo mednarodne veslaške zveze (FIS) s predsednikom Thomasom Kellerjem na delu polagalo hkrati tudi izpit za to največje veslaško prireditelstvo na svetu sploh. Švicar Keller

Švicar Thomas Keller (35), je najmlajši med predsedniki mednarodnih športnih federacij; leta 1956 se je prav na Bledu poslovil od aktivnega veslanja kot skifist v švicarski reprezentanci

dokazali, da imajo lepe možnosti za dobro uvrstitev tudi na bližnjem evropskem prvenstvu. Srditi spopadi za prestiž med osmercem Bleda in Mornarja so že tradicija. Že več kot dve leti se ti posadki izmenjujejo v podstev in v medsebojni tekmi dogleda čedalje boljše rezultate. Po nedavnem nastopu na Bledu pa se do dirka nadaljevala še naprej, in sicer ob proslavi 40. obletnice VZJ v Sibeniku, na letošnjem državnem prvenstvu in nato še vse do odhoda na evropsko prvenstvo v København. Ekipi sta za zdaj popolnoma izenačeni; tuji strokovnjaki, ki so spremljali blejsko tekmovalje, skoraj niso mogli verjeti, da mestece — kakršno je Bled — zmogre tako kvalitetno osmerčansko ekipo. Ko pa sta na mednarodni regati splitski in blejski čoln z izvrstnimi časi premagala štiri tuje posadke z mednarodno veljavo, ko sta oba najboljša jugoslovanska čolna z ramo ob ramu švignila po vodni gladini na cilju v Zaki, so tuji izvedenci in trenerji kratko malo omeli; in ko so priveslali na cilj tudi njihovi čolni, niso štediti s pohvalami za šestnajstoročno blejskem in splitskem čolnu. Njihova ocena je bila enotna: ekipi sta zrela celo za finale evropskega šampionata!

Jugoslovanska veslaška flota pa ima v svojih vrstah za evropsko prvenstvo še odlične četverce s krmarjem zagrebške mladosti. Že lani so se Zagrebčani domata odpravljali na I. svetovno prvenstvo v Luzern (Sovca), toda sprememba v ekipi in premajhna izkušnost sta zadržali kandidata doma. Letos pa fantje s Save veslajo res odlično! Doslej so premagali vse nasprotnike in imajo že tako rekoč potrdila za potovanje v København. Potencialna posadka med jugoslovanskimi čolni pa je četverec brez krmarja iz istega kluba, ki pa za zdaj še ni v

ustaljeni formi. Selektorji se še ne zanesajo nanj. Enako velja za oba dvojca, vendar bi z nekaterimi rokadami ti dve moštvi lahko pridobili na moč.

Po odhodu skifista Perice Vlašiča, ki se je po nizu mednarodnih uspehov oprjel mehanikarske dela v Veli Luki na Korčuli, je ostala v reprezentančni odpravi orzel, ki je doslej še ni zamašil nihče. Podobno je tudi v double-scoulu; slednji in skif sta za zdaj naši najslabši disciplini. Kakor kaže, bo tudi naprej v teh dveh razredih ostalo vse pri starem, torej iskali

bodo nadomestilo za nekdanje zvezde, morda najprej na državnem prvenstvu 20. in 21. t. m. v Sibeniku.

Tako je pri naših vrhunskih veslačih. Zvečne so posadke že nared, za druge pa pripravljajo zvečni kapetan prof. Andra Zečelj, kakor je dejal pred kratkim, ko je bil na Bledu priča uspehu obeh osmercev, nekatere spremembe. Nekaj ekip je namreč še dokaj neubranih, vendar jih bo lahko izpopolnil s kvalitativni posamezniki iz drugih čolnov. D. PETROVIC

Osmerci Bleda — letos med najboljšimi veslači v državi

Kolo sreče se bo ustvarilo 10. JULIJA!

10. VII. je datum drugega žrebanja nagradne igre: PRETISOVA NAGRADA JE PRIMA! katero je organiziralo podjetje PRETIS iz Sarajeva za svoje potrošnike, kupce popularnih koles PRETIS.

Pričakujemo vaš kupon

ČE STE ŽE KUPILI — ALI PA, ČE BOSTE KUPILI KATEROKOLI ZNAMKO PRETISOVIH KOLES POŠLJITE T A K O J NADOMESTNI KUPON (KI GA IMA VSAK GARANCIJSKI LIST) NA NASLOV: PREDUZEČE »TITO« — PRETIS — VOGOŠČA.

SEDAJ JE SEZONA ZA izlete, vikende, letovanja... Kolo boste zato nujno potrebovali kot športni rekvizit tudi v ostalih sezonah kot prometno sredstvo ne glede, če živite v mestu ali na deželi!

PREDUZEČE TITO SARAJEVO PRETIS

Najboljši med najboljšimi — Miro Cerar

na najboljšemu - plaketo branka zihlerla

SKORAJ VSE TOČKE ZA CERARJA

Športni novinarji šestih uredništev so ta teden zlatih brank zbrali najboljšega slovenskega športnika tedna:

1. Cerar (Narodni dom) — telovadba, 70 točk, 2. Srot (Celje) — 12 točk, 3. Span (Ljubljana) — atletika, 5 in 4. Valentič (Rog) — kolesarstvo, 3 točke.

kratko toda novo

Za stoletnico rojstva barona Pierra Couberlina, ustanovitelja modernih olimpijskih iger, pripravljajo vse mednarodne športne organizacije pod pokroviteljstvom Unesca velike proslave v Parizu, in sicer v dnevih med 27. in 30. oktobrom t. l. Sporod obsega med drugim poseben dan mladosti z raznimi športnimi prikazi v Couberlinovem stadionskem, da pa predvsem najbolj uglednih osebnosti o osnovnih športnih problemih, prava proslava pa bo na Sorbonni v najbolj slovesni obliki. V istih dnevih bo zasedal tamkaj tudi tako imenovani svetovni svet, ki bo na pobudo mednarodnega združenja športnega tiska razpravljal o številnih nereguliranih problemih v športnem gibanju v več posebnih komisijah o amaterizmu, športni in rekreacijski dejavnosti naspih, kakor tudi o dokumentaciji in informiranju. Dogodek utegne imeti širok odmev po svetu, saj bodo ob tej priložnosti obrabni v francoskem glavnem mestu številni najvidnejši in najbolj odlični delavci in znanstveniki z vseh mnogih športnih področij.

Na eno leto strogega zapora so v Budimpešti obsodili nekoga prenegeta nogometnega navijača, ki je po končani tekmi nekje na podeželju planil s pivovsko steklenico nad sodnika in ga z njo večkrat udaril po glavi. Moč je moral zaradi poskodne tečen dati izžati v bolnišnico.

Spet reklama za Peleja... Trenne brazilske državne reprezentance z žogo Falcao je baje (tako bomo pač v tujem tisku izjavili, naj bi odgovorni ljudje sploh ne poznali Peleja več v poštev za uvrstitve v državno enajstoročje. Pele je — tako se je ojunaci povedati — domišljav še bolj kakor vsi igralci Santosia, pri tem pa obenem za zdeli vsem ostalim, kako je treba biti obenem objestni. Edino sredstvo zoper te ravzade bi bilo, da bi Peleja kratko malo izpustili iz reprezentančne sestave. Falcao je

HITRO PRIPRAVLJENO KOSILO:
RAGU JUHA Z RIZEM,
PISCANEC, PEČEN NA RAZNJU
Z OMAKO,
KRUH ALI REZANCI

VAM SVETUJE

Kadar pečemo piščanca doma, in sicer na ražnju, ga dobrega še očistimo, zunan in znotraj nasolimo, znotraj še malo opoprmo, zunan pa pomazemo z oljem. Natakemo ga na raženj in pečemo skrajja bolj počasi, da prehitro ne zarumeni. Pozneje pa vedno bolj pri vročem. V delikatesnih in nekaterih samopostrežnih trgovinah pa lahko kupimo že pečene piščance in to grede iz službe. Doma pripravimo še samo omako in kosilo bo hitro pripravljeno.

Za omako potrebujemo osminko litra smetane, tri rumenjake, polovico kocke kokoške juhe.

V pol litra vroče vode damo polovico kokoške juhe. V smetano pa zmešamo rumenjake. Vlijemo v juho in vmes mešamo, da se omaka zgosti. Če postrežemo s toplim piščancem, polijemo malo omake po piščancu, drugo pa damo posebej v skodelici. Kadar pa gostimo s hladnim piščancem, takrat pa tudi omako ohladimo. Poleg ponudimo lahko samo še kruh, lahko testenine ali riž.

DIVJI ZAHOD

ALI AMERIŠKA NORA LETA

Po končani ameriški državljanski vojni je evropskih priseljencev prihajalo še več. Vsi ti so bili veseli, da so se izognili stalnim vojnam v Evropi, toda mnogih med njimi se je držala smola. Niso se mogli navaditi na ameriški način življenja, niso se mogli privaditi ameriškiemu tempu, tako da jih je mnogo prišlo z dežja pod kap — postali so vojaki ZDA.

V Ameriki so bili namreč vojaki potrebni tudi po končani državljanski vojni. V tej

rimi je bila razpisana tiralica. In ti »vojaki« so napadali indijanske naselbine, pobijali vse, kar jim je prišlo pod sabljo, požigali, morili in posiljevali.

Tako je Custer divjal s svojim regimentom po Zahodu vse do leta 1873. Njegova slava velikega vojskovođe je že začela bledeti, potem pa je dobil nalogo, da »pomirja« Indijance Arapaho.

Opravil je hitro in lahko. To pot sploh ni dovolil, da bi prišlo do večjih bojov. Z zahrbtno zvijačo se mu je posrečilo ujeti indijanska poglavarja »Satan« in »Samotnega volka« in prav nič se ni sramoval, da ju obdržal za talca.

Custerjev postopek je eden njegovih pribodnikov takole opisal v svojem dnevniku:

»Okrog polдне so oba poglavarja odvredli pod drevo, ki je bilo posebno pripravno za obešanje. Indijanci so stali močje naokrog in čakali, kaj se bo zgodilo. »Satanu« so že ovili vrv okoli vratu, ko je poveljnik (Custer) predlagal prisotnim Indijancem zamenjavo: osvobodil bo oba poglavarja, Indijanci pa naj zapustijo ozemlje, na katerem so do tedaj živeli.

Indijanci niso takoj popustili. Dejali so, da imajo ujeti dve beli ženski, ki ju bodo ubili č...

Custer jih je bežno pogledal in izjavil: »Če bo tema ženska padel samo las z glave, bom za vsako od njih obesil po sto Indijanc.«

Indijanci so popustili. Spustili so ujeta ženski, Custer pa je — kar je bilo zelo čudno — držal besedo. Dovolil je, da se ujeta poglavarja vrneta k svojim plemenom.

To pa so bile seveda metode, po katerih se Custer ni pogosto ravnal. Njegov način »pomirjanja« Indijancev je bil normalno zelo preprost: popolnoma se je strinjal s pregovorom, da je Indijanec dober samo takrat, kadar je mrtev.

Ta pregovor je v praksi izvajal. Če je bilo to mogoče. Itrgani jeziki, skalpi in odrezane dojke posiljenih Indijanc so »krastile« šotore njegovih vojakov — in Custer je bil ponosen na to...

Viad Zdrženih držav je bil seveda znan njegov sloves in prav zato so ga izbrali za posebno nalogo. Leta 1874 je Custer dobil ukaz, naj pošče primeren prostor za novo trdnjavo na ozemlju Indijancev Sioux. Pri tem pa seveda v resnici ni šlo za trdnjavo, temveč za uničenje Siouxov.

Advokat ni mogel pomagati Siouxom

V Washingtonu so pri tem prav dobro vedeli, kako bodo to lahko izvedli — kljub vsem pogodbam z Indijanci. Če bi v Crnih gorah na ozemlju Siouxov našli zlato, bi lahko računali na to, da bi v te kraje začele pritekati reke belih zlatokopov. Indijanci se bi potem seveda sklicevali na pogodbe z Washingtonom in preganjali belce s svojega ozemlja — to pa bi vojski dalo povod za intervencijo.

Custer je seveda našel zlato v Crnih gorah. Prav tako je bilo seveda samo po sebi razumljivo, da so vsi ameriški časopisi na dolgo in široko opisovali možnost hitre obogatitve v Crnih gorah.

Vendar pa je vlada naredila račun brez krčmarja. Vesti o zlatih najdiščah so sicer res privabile mnogo zlatokopov na ozemlje Siouxov, vendar pa se Indijanci niso odločili, da takoj izkopljejo bojno sekuro. Niso ubijali vsiljivcev, temveč so najeli advokata, nekega belca.

Advokat je točno in jasno napisal, kaj zahtevajo Indijanci: plačilo za svojo zemljo.

»Lisasti medved« je za ozemlje svojega plemena zahteval 70 milijonov dolarjev, poglavar »Rdeči oblak« pa je bil skromnejši: ta Indijanec iz plemena Ogalala bi bil zadovoljen že s tem, če bi vsakemu njegovemu vojščaku dali puško in tisoč nabojev.

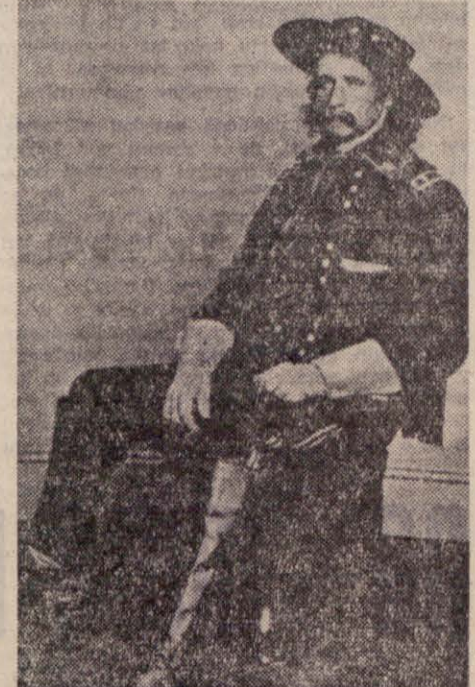
Yankesji so na te zahteve odgovorili s tem, da so za vse ozemlje Siouxov ponudili 6 milijonov dolarjev. Ta cena je bila seveda nesprejemljiva.

Pogajanja so pretrgali 16. septembra 1874. Indijanski poglavarji so opazili, da jih hočejo vlec za nos, pa so zato zataknil pipe miru spet za pas in se vrnili v gore v svoje vjg-vame.

V naslednjih dneh so se nad Crnimi gorami začeli dvigati tenki stebri dima. »Rdeči oblak«, »Hitri konj«, »Crni mesec« in »Sedeči biki« so poglavarje drugih plemen klicali na bojni posvet. Nekaj dni kasneje so se poglavarji razšli z odločitvijo: smrt lažnivim belim hudičem! Niti krpice lovišč ne bomo odstopili!

Custer je povedel v Crne gore tisoč mož. Med njimi so bili tudi štirinajstletni dečki, vendar pa so večino Custerjevih vojakov sestavljali pustolovci in kriminalci. Vsi so za vedno ostali v Crnih gorah: Siouxi so slavili grozno zmago

General George Armstrong Custer je bil prepričan, da je samo mrtev Indijanec dober Indijanec

ogromni deželi je ob tem činu živelo že več kot 40 milijonov ljudi. Prostora pa je bilo še vedno dovolj in ameriška vlada je vsakemu interesu podarila 160 kvadratnih milj, pod pogojem, da jo je obdeloval najmanj pet let.

Ni pa bila na voljo vsa zemlja: velike rodovitne površine so ostajale neobdelane — indijanska področja.

Poglavarji rdečih plemen niso dovoljevali naseljevanja v svojih loviščih. To niso delali svojevoljno, saj so imeli v rokah pogodbe, s katerimi jim je washingtonska vlada priznala pravice do njihovih ozemelj.

Indijanci iz plemena Sioux v Crnih gorah so, na primer, po taki pogodbi imeli pravico odločevati:

- ali sme peljati železnica preko njihovega področja in
- kje belci lahko postavijo trdnjave in zgradijo naselbine.

Med državljansko vojno je vladi bilo mnogo do tega, da ima mir z Indijanci, saj je vojake potrebovala na fronti. Po končani vojni pa je armada postala prosta oziroma ostala brez »delav«. Nastalo je splošno nezadovoljstvo zaradi pravic, ki so jih prej priznali Indijancem, in začeli so misliti, kako bi Indijance »spametovale« in »pomirili«.

Drzni general George Armstrong Custer

Seveda pa bi vse moralo biti storjeno tako, da bi se lahko reklo, da vlada ne krši podpisanih pogodb z Indijanci. Zato so provokirali indijanske napade in Indijance sploh na vse načine spodbujali k sovraženosti, da bi tako dobili izgovor za intervencijo vojske.

In do intervencije je prišlo.

Eden najbolj znanih generalov tiste dobe je bil George Armstrong Custer. V državljanski vojni se je proslavil z drznimi dejanji, ki pa so pogosto bila brezsmiselna. Imel pa je vedno srečo, tako da so začeli govoriti o »Custerjevi sreči«.

Custer je postal general s štirinajsetimi leti in je bil tako najmlajši general v vojski severnih držav. To je bil nediscipliniran, brutalen drmež, ki je od svojih čet zahteval nemogoče stvari in ki je bil osvojen tako pri svojih nasprotnikih kot pri svojih prijateljih.

Kljub temu — ali pa morda prav zaradi tega — so se začele o Custerju plesti legende. Njegovo mlado ženo Elisabeth je sprejel celo predsednik Lincoln, ki je takrat dejal: »Vi ste torej žena tistega moža, ki se z rjovenjem vrže v boj.«

Po končani vojni so Custerja hitro pozabili; junaki takrat niso bili več potrebni. Merilo za uspeh moža v življenju je postal samo denar, na nesmiselno junaštvo so se pozvižgali.

Custer je ostal vojak, indijansko vprašanje pa je postajalo vedno bolj pereče, tako da ga je bilo potrebno rešiti, in to je bila delikatna, umazana naloga. Zanj pa je bil Custer pravišen slovak.

General Hancock, vrhovni poveljnik zahodnih ozemelj ZDA, je leta 1866 izdal naslednje povelje:

»V čast mi je objaviti, da nameravam organizirati ekspedicijo, ki bo prav kmalu postala sposobna za akcijo. Moj cilj je prepričati Indijance, da smo odločeni trdo kaznovati vsakega od njih, ki bi zagrešil nasilje nad belci.«

To pa je bil zlagan izgovor. Resnični Hancockov cilj je bil pregnati Indijance z njihovih ozemelj ali pa jih vsaj prisiliti na kolena — kljub vsem pogodbam.

Posebna naloga za grobijana

Custer je bil za to ustvarjen kot po narodu. Njegovi vojaki — sedmi konjeniški regiment — niso imeli nič več skupnega z vojniki iz državljanske vojske. Ni se bilo več potrebno bojevati za obstanek naroda, bodisi na severu, bodisi na jugu. Custerjev sedmi regiment je bil sedaj sestavljen iz pustolovcev, propadlih ljudi in kriminalcev, za kate-

Od Custerjevih vojakov je ostal živ samo eden

Vlada ZDA, ki jo je zastopal general Terry, pa je bila odločena, da Siouxce prežene z njihovega ozemlja. Nalogo je prevzel Custer; oropane indijanske vasi, požgani šotori, posiljene in ubite Indijanke ter trupla zverinsko mučenih Indijancev so bili kažipoti Custerjeve poti v Crne gore. General Terry je bil zelo zadovoljen s Custerjevim uspehom.

Ko se je Custer 22. junija 1876 poslavjal v glavni štab, mu je Terry smeje dejal: »Bodite preveč častihlepn, Custer, pustite nam nekaj Indijancev živih.«

Custer je pustil živih več kot 200.000 Indijancev, toda ne namenoma.

Eden njegovih pribodnikov je zapisal v svoj dnevnik:

»Jahal smo ob levem obrežju Little Big Horna. O Indijancih ni bilo ne duha ne sluha. Mislimo smo, da se nas bojuje. Ko pa smo opoldne postavili šotore, so se nenadoma pojavili. Nisem vedel, da jih je toliko. Tisoč so se znašli okrog nas in tuljilo tako strahotno, da...«

Tu se konča dnevnik Custerjevega pribodnika.

Indijanci so na svojih hitrih konjih napadli Custerjeve vojske ne oziraje se na svoje izgube, ki niso bile majhne, vendar pa je končno njihova številčna premoč le prišla do polnega izraza. Po komaj dvehurnem boju Custerjevega regimenta ni bilo več.

Edini iz tega regimenta je ostal živ neki Indijanec, ki se je kot scout bojeval na Custerjevi strani. Preživel je truh nekemu ubitemu konju in se vanj skril.

Ko so ga po štirih dneh našli, je poročal naslednje:

»Prišlo jih je na tisoče. Kogar so od naših dobili v roke še živega, so ga skalpirali. Kričali so in pobijali vse, ki so še kazali znake

Poglavar Siouxov »Sedeči biki«, ki so se ga belci upravičeno najbolj bali, ni znal samo mojstrsko vihteti tomahavka, temveč je bil tudi odlični risar. S številnimi risami je ovekoval svoja junaštva: napade na poštno sile, krajo konj, požige farm. Njegove risbe sedaj občudujejo Amerikanci v številnih muzejih in so svojevrstni dokument neumljenega boja med Indijanci in belci na življenje in smrt

življenja. Videl sem, kako pohablajo ranjence, kako mrtvecem režejo glave in jih potem obešajo na drevesa.

General George A. Custer je padel med zadnjimi.

Njegovo smrt je dolga leta pozneje opisal poglavar »Bell biki«.

(NADALJEVANJE PRIHODNIC)

ZA VAŠ HOBI - PALČKE BOBI

Trajno in lepo

Tadol
PASTA

PREIZKUSITE - PREPRIČAJTE SE TUDI VI

TRIMES

POLZELA

TRIMES trpežna in topla nogavica za prehod med zimo in pomladjo! »Skrajni čas je, da kupim nogavice TRIMES iz Polzele. Bila sem zadovoljna lani — vem, da bom tudi letos! Tako pravijo naše otrošnice. Pridružite se jim! Vedno in povsod: TRIMES

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE BEED

OB SOBOTAH

VEČIEM OBESEGU

FLORIAN

ALKO

POIZKUSITE **Novo**

ARGO

PARADIŽNIKOVO JUHO

PROIZVOD DELAMARIS IZOLA

Albus
domači
DETERGENT

ČISTO STANOVANJE JE TUDI UDOBNO STANOVANJE, TO PA VAM OMOGOČA PRANJE DOMA Z »ALBUS« DOMAČIM DETERGENTOM Z ZAŠČITNIM ZNAKOM »A«

Dobitniki nagradne igre „PRIMA A“

Gašpar Francka, Turjak 2, p. Turjak — Kosen Ana, Tišina, p. Tišina — Poljanšek Irena, Selo 31, p. Žiri — Pristovnik Marjana, Celje, Mariborska cesta 73 — Župančič Pepca, Črnomelj, cesta Heroja Starina 12 — Jožica Keguc, Celje, Roška 7 — Ostanek Marija, Vas Dob št. 16, p. Šentvid pri Stični — Grahovac Lina, Brežice, Vodnikova ul. 1 — Šetnikar Julka, Škofja Loka, Puštal 80 — Blaznik Marija, Škofja Loka, Poljanska cesta 12 — Terbec Manca, Ptuj, Gregoričev drevored 5 — Franci Turk, Črnomelj, Loka 28 — Klinc Jožica, Kmetijska zadruha Mitklačev, p. Hoče — Rogelj Zofka, Fužine 7, p. Zagradec, Dolenjsko — Jezernik Cecilija, Riften gozd, p. Laško.

»Razumem« Corazzini je za trenutek zamisljeno mol- čal, potem pa nadaljeval: »Prosim, nikar ne mislite, da...

36 »To ni tak primer,« je planil senator Brewster. »To ni nobena lažja...«

»Bojim se, da je tako.« Zavrtel je brez uspeha nekaj gumbov. »Lep in močan model, toda konec je z njim...

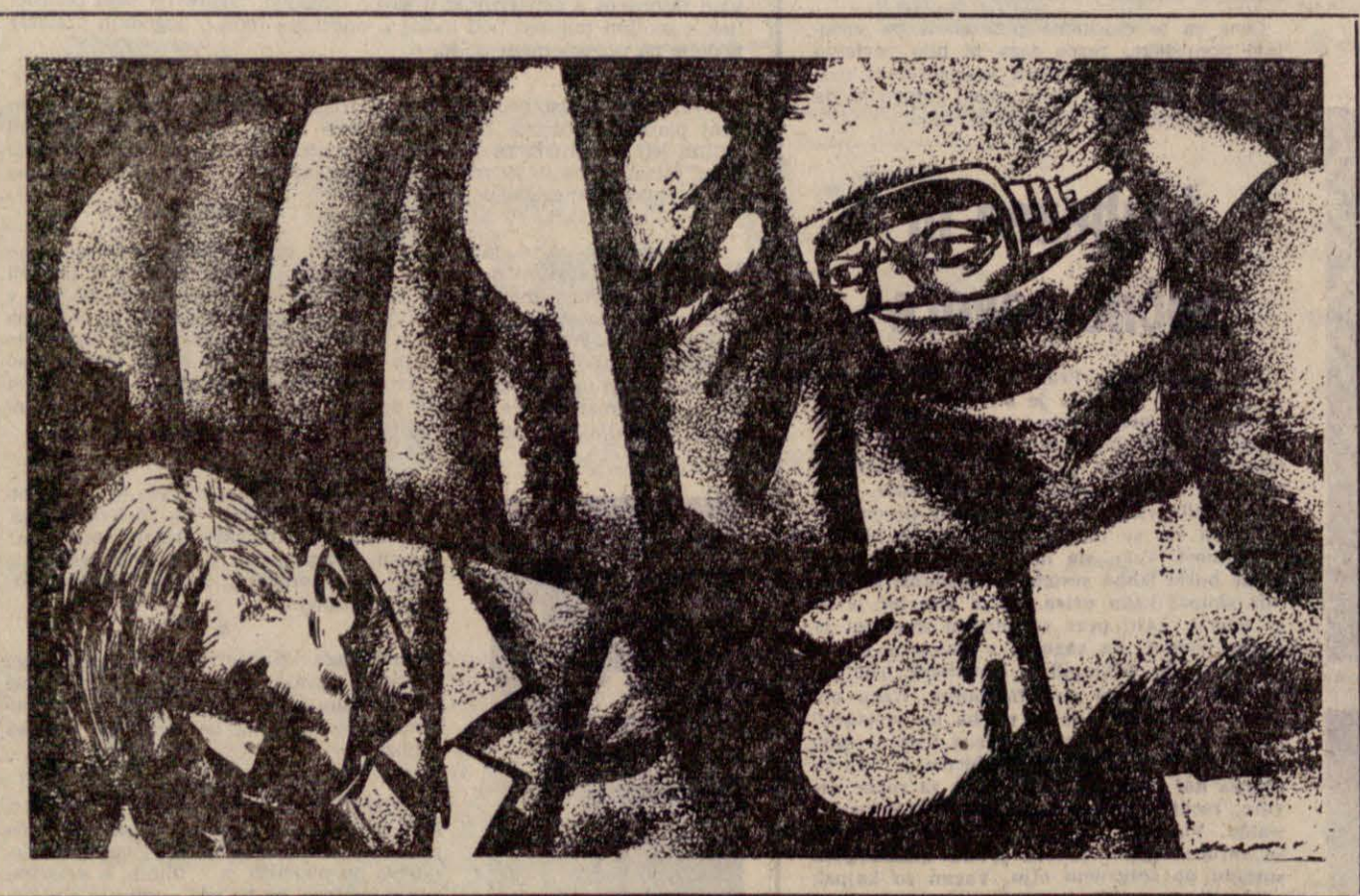
38 Brewster in Mahler, ki tudi nista več mladeniča... Umolnil je in se stresel, ko mu je po kreplji masazi spet...

»Toda... toda jaz imam obleke, ki so vredne na sto- tino funtov...« je nejevoljna ugovarjala. »Stotine? Kaj...

37 dila po vijugasti poti, koder smo hodili prejšnjo noč. Tako sem z Zagerom in Corazzinijem vsakič pet metrov zasa-...

nutku, ko je bil paznik raztresen,« je s hoteno brezraz- nico dejal Corazzini, »ali je nemara ostanek iz zad-...

39 siral otrple ude, tako da je kri spet zakročila po telesu. Samo Jackstraw in jaz sva v svojih karibujevih kožuhih...

ko sem ji ne posebno nežno drgnil hrbet z razkužilom. »Pročaj,« sem odgovoril. »Kako ste to staknili?«

41 na stvardestinem hrbtu. Če bi bila v hipu, ko so zadeli ob tla, v šrambi, bi jo sunek zagnal ob steno. Iz tega...

je bilo vse ohišje nared in kazalo je, da bo v nekaj urah vse končano; to nas je podžigalo, da smo napeli vse sile.

40 vedno vprašala. »To ni vam podobno, vsaj tako se mi zdi. Lepo dekletje?«

ni proti komandni kabini in posvetil na pilotovo truplo. Kot sem že prvič opazil, se mi je zdelo nedotaknjeno...

42 ali, da so, hoteč skriti pravi vzrok, tistemu človeku ver- jetno po smrtni hladnokrvni zločini vrat.

PRIJETNO MESTO

Doktor Arturo Gutierrez je sedel v zavoji betonske klopi v obliki črke S ter zamisljeno gledal v tla. Ko je zaslišal korake, je dvignil glavo ter s cigarilom vlijudno pomahal prijatelju teniente Cervera, naj sede. Teniente je pokimal ter sedel v drugi zavoj S, tako da je bil obrnjen proti doktorju.

Bilo je zgodaj zvečer in na trgu je bilo mirno, čeprav je bilo videti precej ljudi. Skupina gobdencov je nameščala stole na betonski plošč, ki je nadomeščala tradicionalni prostor za gozbo. Na drugi strani trga se je s priljubljenim klopom pomikal konj, ki je vlekel naložen voz. Mimo klopi pa je prav tedaj šlo nekaj belih oblečenih Indijancev, ki se niso ozirli na ne levo ne na desno.

Doktor je vzdihnil: »V prijetnem kraju živimo.« Ponudil je prijatelju cigarilo.

Policijski je v vtoklin med ustnice ter prižgal vzglavico, ki je osvetlila njegov ozki, orlovski obraz. »Zločinov skorajda ne poznamo. Manj jih je kot v katerikoli mestu v Srednji Ameriki,« je rekel in zamahnil z vzglavico, da je ugasnila. »Polizija je pri nas skoraj samo v okras. Če mi ne bi nekaj malega virgel denar, ki sem ga naložil v bratovo delavnico, bi moral malone stradati.«

Doktor Gutierrez se je očarljivo nasmehnil in pri tem so se mu pod tenko pristriznjenimi brčicami pokazali bleščeči beli zobje. Z brado je pokazal na majhnega Indijanca, ki je marljivo drgnil čevlje nekoga turista iz združenih držav.

»Vedno več Norteamericanos prihaja sem. Morebiti bodo sčasoma prinesli s seboj tudi kake svoje navade. Potem bo morda tudi za vas dovolj kruha.«

Teniente Cervera je rekel ravnodušno: »Jaz bom na mestu.«

Oba sta molče vlekla iz cigarilov.

Končno je rekel poročnik: »Slušal sem, da sta pred kratkim umrla dva Norteamericanos, vaša prijatelja. Rumena mrzlica, kaj ne?«

Doktor Gutierrez je pokimal in na obrazu mu je bila moja resnoba. »Ne bi rekel ravno, da sta bila moja prijatelja. Na vso silo sta hotela na list k razvalinam v džungli, čeprav smo ju svarili. Jaz sam sem jima najboljši prigradarjal, naj nikar ne gresta.«

Teniente Cervera je rekel s poudarkom: »Vlada bi morala poslati denar, da bi izstrelili komarje v tistem predelu ali pa prepovedati agenciji Fernandez Tours organiziranje izletov k razvalinam. Nekdo tam ni bilo rumene mrzlice, a prekleto moskiti prihajajo z letali.«

»Čepivo proti rumeni mrzlici bi nam zelo koristilo. A niti en zdravnik v mestu ga nima, prijatelj

moj. Vendar pa je treba reči, da so nam ga obljubili.«

Poročnik se je pozorno zari v prijateljev obraz. »Ali ste popolnoma prepričani, da ste svarili tista dva? Da jima niste morda prigovarjali, naj gresta? Ali pa se posmevali nevarnosti? Zakaj slislš sem...«

»Lahko si mislim, kaj ste slislš,« je mirno rekel doktor. »Da vas ne bi zamisljene govornice zavedle, bodi najbolje, če vam kar sam povem, kako je bilo.«

Saj veste, da sem tri leta prebil v Združenih državah, ko sem študiral v neki bolnišnici na Vahodu. Takrat sem spoznal senoro Estelle Martin, ki je nedavno umrla za rumeno mrzlico. Takrat ji je bilo ime senorita Estelle Wright. Saj ste jo videli — ko je bila še živa, seveda? Tiste rdeče lase, tako gladko snežno belo polt, tiste zelene oči? Ženska, ki bi zmesala glavo vsakemu moškemu. Priznati moram, da jo je tudi meni.

»Pošten človek sem in če vam rečem, da takrat tudi sam nisem bil neprivlačen, ne pravim tega, ker sem pre malo skromen. Ni čudno torej, da sem si pridobil njeno naklonjenost in nekaj časa me je sprebricevala, da ji samo jaz nekaj pomenim. Pripravljen sem bil ostati v Združenih državah, samo da bi jo imel.«

Seveda je bilo vanjo zaljubljenih še več drugih, a tega takrat nisem vedel. Stara zgodba, kaj? Ta Samuel Martin je imel pač več denarja kot drugo, to je vse. Poročila se je z njim iz posevsm poslovnih razlogov. Meni ni ničesar povedala, niti poslovia se ni. Zbral sem torej ostanke svojega srca ter se vrnil v domovino. Tu sem živel štiri leta v pozabi.«

»Potem,« je zamrmral poročnik Cervera, »sta prišla, Martinova sem in slučajno ste ju opazili.«

»Niti ne tako slučajno. Moj mlajši brat Rudolfo je, kakor veste, direktor hotela Corvantes. Nekega dne, pred kakim mesecem, mi je zaupal, da je strastno zaljubljen v neko gostjo, turistično, božansko žensko, ki je poročena z neko klado. Klada, to že. A božanska ženska — phah!«

Naslednji dan mi je v nasteljski veži predstavil Martinova. O, Rudolfo zna biti zelo pazljiv; predstavljal ju je kot gosta, mene pa kot zelo dobrega zdravnika. Ona je seveda priznala, da me pozna in to je storila zelo očarljivo. Njen mož, ki je precej starost, ni uganil, kdo sem. Zanj sem bil samo eden izmed domačinov, nad katerim je treba prezevati pokroviteljstvo.

»Uvidel sem, da ta ženska bere moje misli; da mi je vseeno, kako bo na njeno početje reagiral mož, da pa mi ni vseeno, kaj se bo pripetilo Rudolfu. Saj veste, kako lep je Rudolfo? A tako naiven! Vedela je, kako se bojim, da mi bo uničila brata. A ni hotela odnehati. V njenih vražjih očeh sem bral, da me izziva.«

»Tudi mož ni mogel biti kaj prida,« je zamisljeno dejal poročnik. »Govorijo, kako je podkupil nekega našega uradnika na carini, da je gledal stran, ko je nesel čez mejo dragocene narodne umetnine.«

»To mi nič mar,« je rekel doktor Gutierrez. »Govoril sem torej z Rudolfom, mu povedal vse ter ga prosil, naj pusti to vražjo žensko. A on se mi je samo smejal. V obupu sem šel v katedralo ter za devoj prelozil na božja ramena.«

»Zmešal? Saj bi ga bila vendar lahko kupila v farmaciji.«

»Seveda, prijatelj moj,« je rekel zdravnik, »kot bi rekli v njeni deželi, lahko bi ga kupila v vsaki drogeriji. Toda ne smete pozabiti, da senor Martin, storasti, zavaljen senor Martin, ne kupuje v nobeni drogeriji; v deželi, kakršna je naša. Ko sem mu svetoval, naj kupi mazilo v lekarni, ni hotel niti slisati o tem. V svoji nevednosti je mislil, da mu bodo prodali citronello ali kako drugo smrdljivo stvar. Toda večina sodobnih maž proti mrčesu je vendar skoraj brez vonja. Natanko se spominjam, kako mi je rekel: Za Stello poiščite kak dražljaj vonj, meni pa napravite nekaj moškega. Compres? Govoril je v tisti svoji španščini, sicer pa ste gotovo opazili, kako slabo je obvladal naš jezik.«

»Za takega človeka,« je dejal poročnik, »je seveda jasno, da je hotel imeti nekaj posebnega. Pošten človek se mora kar truditi, da se ne okoristi na rövass tepcev, kakršen je bil ta.«

»Z jezika ste mi vzeli misel,« je pritrdil doktor. »Ko je zahteval mazilo, sem se spomnil na Rudolfovo nezgodo. Če bom pripravil mazilo, sem si rekel, bom lahko zaračunal nekaj več in pri tem kaj malega zaslužil. Tako je pač življenje.«

»Naša dežela je tako revna,« je vzdihnil poročnik.

»Res je,« je rekel doktor Gutierrez. »Revni smo, vendar pa potrebujemo denar, da se bomo lahko borili proti moskitom. Sicer tisti, ki imajo denar, ne bodo prihajali sem. Kot zdravstveni delavec si želim, da bi moskiti uničili, čeprav je eden izmed njih rešil mojega brata.«

Umolknila sta in potegnila iz cigarilov. Mimo je prišel umazan Indijanec z velikimi očmi in iz zal niave, odšavljen led. A led mu je zdrsnil iz vrečke in se razletel po tleh. Otrok je za hip zalostno pogledal za njim, nato pa je odšel dalje in prišel zvečiti vrečko.

Doktor Gutierrez se je zari v led, ki se je naglo toplil. Razmišljal je, kako bo vođo popila zemlja, dišavo pa bo zjutraj posrkal mrčes do zadnjega atoma. Pri tem se je, že drugič v zadnjih tednih, spomnil, da mnogo več snovi, mnogo več vonjev privlači mrčes kot pa ga odbija.

S prostora za gozbo sredi trga so priplavali prvi zvoki. Rabel vetrice je skuštral brbljan na zidovih starih hiš okoli trga.

»V prijetnem kraju živimo,« je rekel doktor Gutierrez.

Teniente Cervera je zadovoljno pokimal: »Zločinov skorajda ne poznamo.«

PREVEDEL ANDREJ NOVAK
ILUSTRIRAL JULIAN MIKLAVČIČ

IVERI

Presenetljivo je, da še nobenemu finančnemu ministru ni prišlo na misel, da bi ljubezen obdavčil z davkom na razkosanje. (Clark Gable)

Otrok, ki se je opek, se boji ognja do prihodnjega dne. (Mark Twain)

Visoke pete je izumila ženska, ki so jo stalno poljubljali na čelo. (Clark Gable)

Neprijetne resnice so zmerom boljše, kakor pa prijetne lučje. (Mark Twain)

Ljubezen je znaga manj ljubečega. (Mark Twain)

Če je komu žal vode, ni mogoče skuhati niti kaše. (Mark Twain)

V svojem gnezdu se dozdeva vsaka ptica, sama sebi ore. (Mark Twain)

Vest je tisti drobni tenki glas, ki ti pravi, kaj bi morali drugi ljudje storiti. (Mark Twain)

Drvarjeva sekira je prosila drevo za toporišče. In drevo ji ga je dalo. (Mark Twain)

Zvijenje je bogatejša zavoljo ljubezni, ki je minila. (Mark Twain)

Dva dni kasneje so bile moje prošnje uslišane, čeprav takrat tega še nisem vedel. Senor in senora Martin sta sklenila, da se bosta s Fernandezovim džipom odpeljala k razvalinam v džungli. Na moje veliko presenečenje pa sta prej prišla k meni po cepivo proti rumeni mrzlici. Bila sta že pri vseh drugih zdravnikih, a nobenega ni imel. Nekdo jima je dejal, da bi morda jaz lahko kaj pomagal. Kajpak jima nisem mogel ničesar dati. Lahko sem ju le posvaril, naj ne hodita v džunglo.

»Preseneča me, da ste ju posvarili,« je rekel teniente Cervera. »Saj bi vašemu bratu samo koristilo, če bi bili molčali.«

»Zdravnik sem,« je preprosto odvrnil doktor. »A še bolj vas bom presenetil. Ne le da sem ju posvaril, še več, svetoval sem jima, naj namesto cepiva uporabita vsaj možo proti mrčesu, če vsekakor hočeta iti. In ne le to, celo sam sem jima zmesal mazilo.«

CARLOS SAMAYOA CHINCHILLA LA CHABELA

Ker je začelo primanjkovati koruze, poglavitne hrane vojakov in kolonov v postojanki San Julian in pripadajočih poslopjih, sem v prvih dneh avgusta moral na pot. Viharno vreme je trajalo že stiračest dni; močni nalivi so drug za drugim stresali na zemljo svoja vodna bremena in pota so postala neprehodna.

Potujoč od posestva do posestva, od naselja do naselja na lovu za dragocenim zrnjem, sem končno prišel v okolico Coatepequeja, kjer je v odročni hišici iz opeke in kamnja skupaj z ženo živel Pablo Collinades, nekdanji upravnik v postojanki Las Ilusiones.

Na večer sem stopil v hišo zakoncev Collinades in stari, ki se je zaradi mojega obiska počutil sila počastnega, me je povabil na večerjo. Ko smo ravno povečerjali, se je znova ulilo kakor iz škafe. Dolgo smo čakali, da bo deč pojenjal, in klepetali, nazadnje pa je Pablo menil:

— Zelo mi je nerodno, ker ti ne morem ponuditi niti skromnega ležišča na pogradu, toda saj veš, da sva zelo revna. Če se ti ne zdi za malo, boš lahko spal v prostoru poleg najine spalnice. Saj lahko, Eufrasia, kajne?

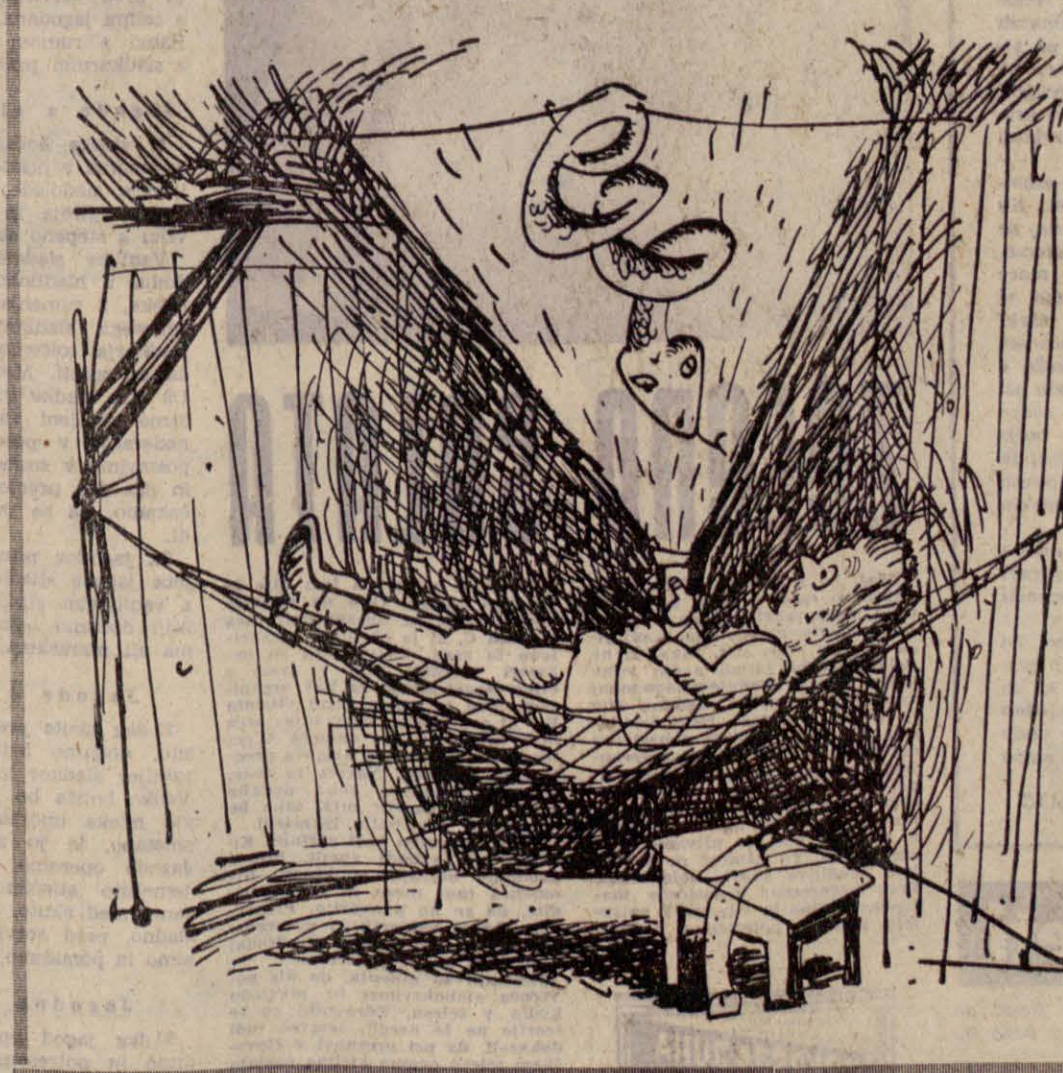
Domnevajoč, da pred jutranjim svitom ne bo prenehalo deževati, sem povabil sprejel. Pablo me je peljal v čumrato, v kateri je s strešnega trama visela mrežica, in se poslovil od mene, rekoc:

— Dragi moj, upoštevati moraš pač, da si na kmeth. Zeim ti miran počitek in če bi se ti približala la Chabela, se nikar preveč ne prestraši...
Zbit in zaspan od celodnevnega potovanja nisem niti posvečal posebne pozornosti prijateljevi pripombi; toda dosti pozneje, ko sem bil že zavil v mrežnico, sem si pričel beliti glavč z ughanjem, kdo neki bi utegnila biti la Chabela. Morda prikaže? Nora ženska? Tatca?...
Obdajajoči predmeti so se pričeli stapljati

— Zelo mi je nerodno, ker ti ne morem ponuditi niti skromnega ležišča na pogradu, toda saj veš, da sva zelo revna. Če se ti ne zdi za malo, boš lahko spal v prostoru poleg najine spalnice. Saj lahko, Eufrasia, kajne?

— Zelo mi je nerodno, ker ti ne morem ponuditi niti skromnega ležišča na pogradu, toda saj veš, da sva zelo revna. Če se ti ne zdi za malo, boš lahko spal v prostoru poleg najine spalnice. Saj lahko, Eufrasia, kajne?

— Menda ne bo la Chabela prišla na misel, da bi prišla k vam spat...
— Kdo je vendar la Chabela?
Stara se je na vsa usta zarezala in mi ostala dolžna odgovor. Plamen sveče v njeni nevidni roki je še nekaj trenutkov utripal med vrati in nato sem bil spet sam.
Kmalu sem se kakor kamen v vodnjak pogreznil v globok spavec.
Sredi noči sem se prebudil, ne vem, koliko je bila ura. Se vedno je enakomerno deževalo v gostih curkih. Od dolgega ležanja na hrstu me je vse bolelo in premaknil sem se, da bi se ulegel malo drugače. Tedaj, med romaj zaznavnim nihanjem mrežnice, ki jo je razbita lo premikanje mojega telesa, me je obsel občutek, da nisem sam v prostoru, da je v moji bližini nekaj živega, nenavadnega. Kaj neki bi moglo biti? Nató sem postal pozoren na lahen sum, podoben drsenju gladkega predmeta po vrvi mrežnice. Nad mojo glavo se je nekaj premikalo... O tem sploh nisem več doimil. Toda kaj je bilo isto...

Na pol buđen sem se domislil, da imam poleg sebe na stolu, prelevčenem z usnjem, revolver in električno svetilko; kot vojak nisem nikoli opustil tega varnostnega ukrepa. Pograbil sem svetilko, prišlinskih na kovinski gumb in posvetil navzgor. Teška, luskasta senca... dvojje magnetnih oči, uprthi naravnost vame...
V divjem strahu zaradi tega, kar sem bil pravkar videl, sem planil pokonci in pričel razbijati po vratih, za katerimi sta spala Collinadesova. Pablo v samih spodnjicah je odprl vrata in s hitrim pogledom preletel prostor. Kot da bi že vnaprej vedel, kaj se je zgodilo, je stopil do mrežnice, iztegnil obe roki in z ene od vrvi odmotal ogromno kaco, umes pa nežno govoric:

— Kaj pa spet počne moja punčka? Spet si tu in strašiš ljudi! Ali ni res tako, malopridnica moja?
Ne da bi se kaj prida razburjal zaradi ne ljubelega dopodka, je pristavil:
— Trpita jo v hiši, ker je zelo korisna in hvalezna žival, ki nama vso hišo očisti misli in ščurkov. Včasih za nekaj časa izgine in se potem vrne domov, kadar se je najmanj na dejamo.
Tako govoreč je odnesel veliko kaco — la Chabela — orlo okoli vratu kakor ovratno rulo...

Prijatelj vašega doma je nagradil ta teden 2755 dobitnikov

Stroje za pranje perila »GORAN-EKA« prejmejo:

1. Sturm Zinka, Jesenice, Cesta Maršala Tita 102.
2. Kretovc Marica, Djakovo, Kralja Tvrtka 5.
3. Adžić Marija, Valjevo, Hajduk Veljkova 14-a.
4. Rašković Milka, Temešin, Ul. Maršala Tita 249.

Električne štedilnice »RECORDS« proizvajalne »GORAN-EKA« prejmejo:

1. Purinani Anka, Koper, Trg revolucije 9-1.
2. Radič Neva, Split, Prevedovičeva 4.
3. Hrustanović Masa, Mostar, Narodna banka.

Električne likalnike brez regulatorja »ELEKTRON« Samobor, prejmejo:

Lutar Zalka, Gornja Radgona, Zbogovci 7 — Jelen Marija, Trbovlje, Kovinarsko naselje SIT, blok 3-a — Sobočan Marta, Lendava, Novo Mostje 67 — Bernard Mira, Rogaska Slatina 67 — Strnad Rozica, Maribor, Pristaniška 7 — Bristov Marija, Sempeter pri Celju 224 — Horvat Marija, Velenje, Tomšičeva 1 — Sohar Angela, Kockeje, Kolodvorska 11 — Drevencek Zofija, Hajdina pri Ptuj 88 — Skulj Albina, Kranj, Smledniška 20 — Jerlav Rezi, Maribor-Studenec, Ciril Metodova 8 — Zamuda Eva, Trbovlje, Ojstro 19 — Korun Irma, Rogaska Slatina 66 — Flisar Maria, Murska Sobota, Kovaca 9 — Kumelj Viktor

Potrošniki »PLAVEGA RADIONA«:

Posiljalje se vnaprejšje Plašnega Radionaz natančnim naslovom na hrbtini strani vsakega kupona.

Izide naslednjega zbiranja homo objavili 6. avgusta 1963.

Imena dobitnikov električnih likalnikov iz Hrvaške so objavljena v »Vjesniku u srjedus, la Bosna in Hercegovine« v »Slobodnjenu«, iz Srbije in Crne gore v »Politiki in iz Makedonije v »Novi Makedoniji«.

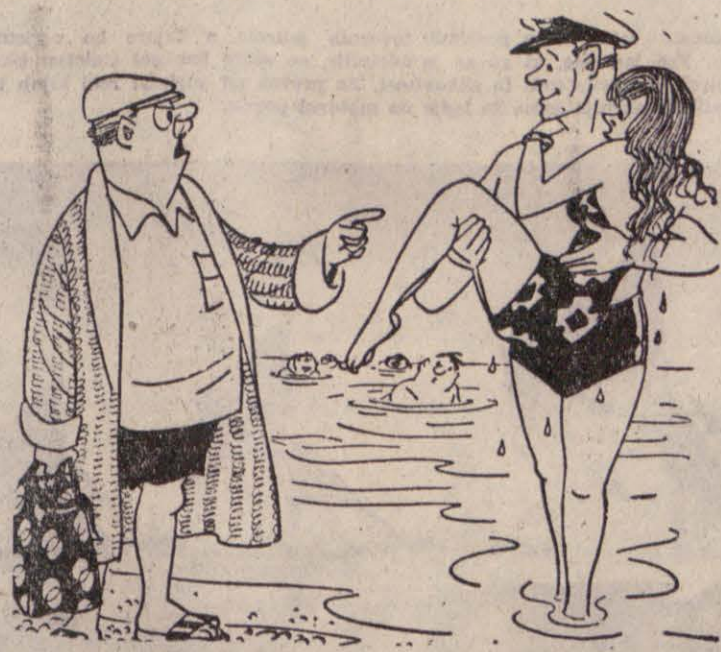
PREVEDEL BOGDAN UDIR
ILUSTRIRAL ACO MAVEC

ZA VAŠ HOBI - PALČKE BOBI

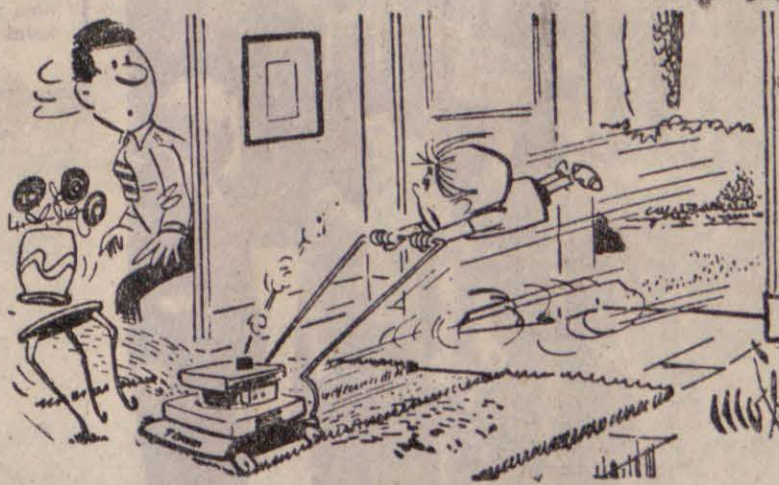
PREVEDEL BOGDAN UDIR
ILUSTRIRAL ACO MAVEC

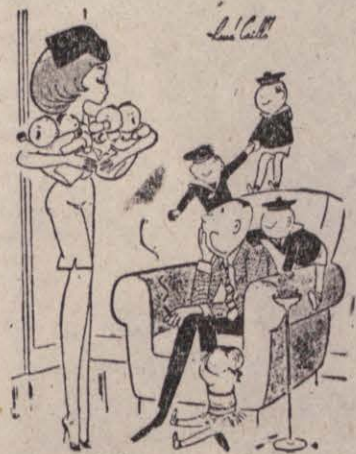
— Tale kitara pa mi je šla že preveč na živce!

— Takoj odpotujeva. Ze peti si pustila, da te je rešil plavalni mojster!

— Hitro, očka, hitro, ne znam ustaviti motorja!

— Tokrat je direkcija potodnišnice sklenila, da vam zaračuna grosistično ceno!

— Ali tudi vi pijete zaradi nesrečne ljubezni?

— Gotovo mu ne bo padlo v glavo, da naju bi iskal tukaj!

— Prosim, naravnajte radijske sprejemnike na sobno jakost, da se vaši sosede ne bodo pritoževali!

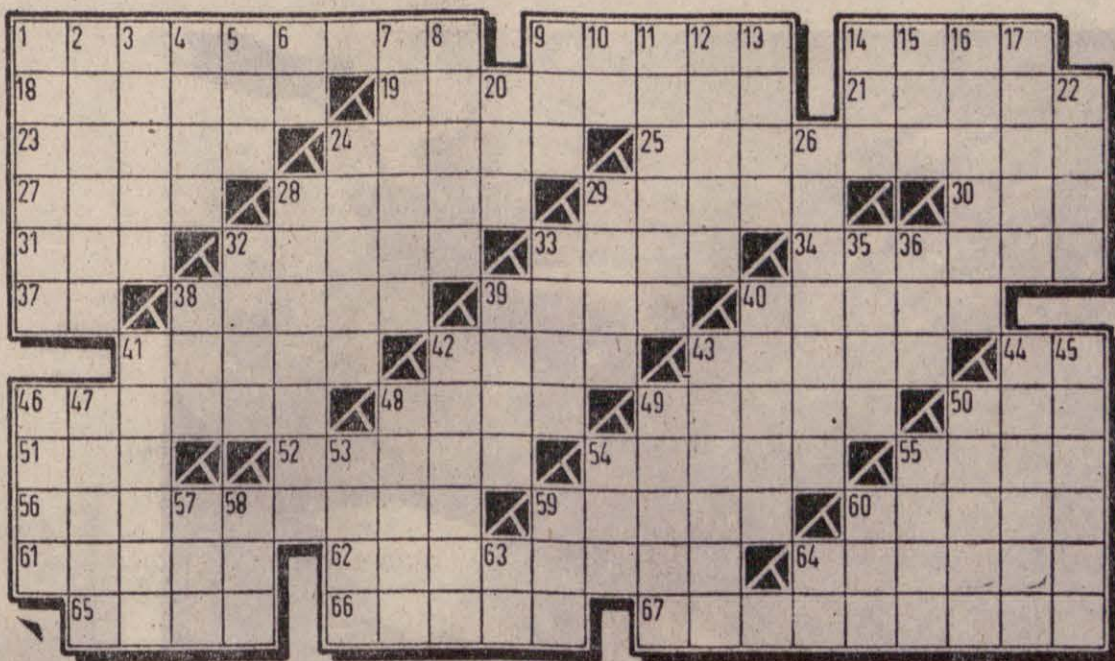
— Ooooo!

Izdaja in tiska Casopisno podjetje «DELO» v Ljubljani. — Glavni urednik Milan Pogačnik. Odgovorni urednik Zoran Jerin. Urednišvo Ljubljana, Tomšičeva 311. P. D. 126-111. — Telefon 23-223 do 23-228. Prodajni oddelek: Ljubljana, Titova 1, telefon 21-832. Narodni celoletna 1.440 dinarjev, polletna 720 dinarjev, četrtletna 360 dinarjev, mesečna 120 dinarjev. Oglasi oddelek: Ljubljana, Titova 1, telefon 21-832. — Številka tiso računa NB 606-11/1-167. — Repokopje ne vrstamo.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. francoski skladatelj iz prejšnjega stoletja («Hofmanove pripovedke»), 9. pripadnik naroda z izredno visoko stopnjo kulture na ozemlju današnje Mehike, 14. veža, slavna dvorana, 18. vrtni škodljivec, 19. španska kolonija v zahodni Afriki, 21. maža, pasta, 23. najlažja kovina, 24. zobni živec, 25. del New Yorka s številnimi nebotičniki, kjer je tudi palača OZN, 27. nebesna modrina, sinjina, 28. odstavek, odlomek v knjigi, 29. živ organizem, 30. žensko ime, 31. prače Semitov, 32. otoček pred izlivom Nila z znamenitim svetilnikom, 33. važen prehrabeni artikel, 34. vrsta radijske športne oddaje, 37. kratica za «stremolo», 38. veliki italijanski pesnik, avtor »Božanske komedije«, 39. češčenje, 40. igra na srečo, 41. posode za tekočino, ročke, 42. ime znanstvenega socialista Marxa, 43. starodavno mesto v Mali Aziji, ki so ga Grki deset let oblegali, 44. dva predloga, 46. angleška pisateljica iz prejšnjega stoletja («Jane Eyre»), 48. general v nekdanji turški vojski, 49. vrtna leha, 50. steza, 51. oranje, 52. nastojalo, podpora, 54. šolska potrebnost, 55. ločilo na koncu stavka, 56. slovesnost, 59. rimska boginja lova, 60. ime več frankovskih kraljev v srednjem veku, 61. primorska črna, 62. neugodno počutje, 64. morje na severu Evrope, 65. svojina, lastnina, 66. planina blizu Sarajeva, 67. država v Južni Ameriki.

NAVPIČNO: 1. vladarjeva moč, 2. obrtnik, 3. usoda, 4. arabski knez, 5. velika afriška ptica, 6. kemični znak za brom, 7. naslovni junak znanega Defoevega dela (Robinson), 8. medicinski izraz za vboklino, 9. ime italijanske književnice Negri, 10. soglasnik in samoglasnik, 11. prišast filozofije Tomaža Akvinskoga, 12. muza ljubavnega pesništva, 13. domača vprežna žival, 14. pristanišče v Izraelu, 15. nasad ob hiši, 16. celoten pridelek enega leta, 17. sodobni brazilski književnik (Jorge), 20. rimska boginja rodovitnosti, 22. indijski novič, 24. osmrtnica, 26. elektronika s sedmimi elektrodami, 28. antično svetišče v Olimpiji in v Rimu, 29. angleški znanstvenik, konstruktor prvega telefona (Alexander Graham), 32. mladenič, 33. reka v vzhodni Sloveniji, 35. brezpravno ljudstvo, podložniki, 36. žensko ime, 38. del te-

dna, 39. vrsta jedi, 40. dan v tednu, 41. nevarna črvena bolezen, 42. prestolnica Sudana, 43. športni vadiitelj, 44. mamilo, ki ga pridobivajo iz listov nekega peruanskega grma, 45. priletna ženska, 46. poganjek, kal, 47. najnoviji francoski skladatelj («Bolero»), 48. intervencija, nenadno vmešavanje v dogodek, 49. karanje, 50. umetniška galerija v Firencah, 53. pritiklav konjček, 54. ime ameriškega trobentarja Oryja, 55. barva kože, ten, 57. četrta dimenzija, 58. pripadnik izumrlega plemena starih Slovanov, 59. velika ruska reka, 60. tekstilna surovina, 63. kemični znak za galij, 64. glasbena nota.

ENAČBA

$a + (b - c) + (d - e) + (f - g) + (h - i) + (j - k) + (l - m) + n + (o - k) = X$

a — ladjedelniška naprava, b — krasotica, zelo lepa ženska, c — slaščica, d — obsežno literarno delo, e — sultanat v vzhodni Arabiji, f — republika v zahodni Afriki, g — drugo ime za Pirenejski polotok, h — proslava obletnice, i — romunska denarna enota, j — taborniški rekvizit, k — trenje, l — iver, trščica, majhen košček celote, m — žepna rutica, n — puščava, o — ostanek posekanega debla, panj, X — neka misel.

Ob nedeljah na kopanje v OPATIJO in na REKO

Turistično transportni biro Ljubljana, Titova cesta 32

sprejema prijave kolektivov in posameznikov za nedeljske izlete v Opatijo in na Reko (na kopanje).

Odhod iz Ljubljane v rezerviranih vagonih ob 4.45, s prihodom na Reko ob 7.11.

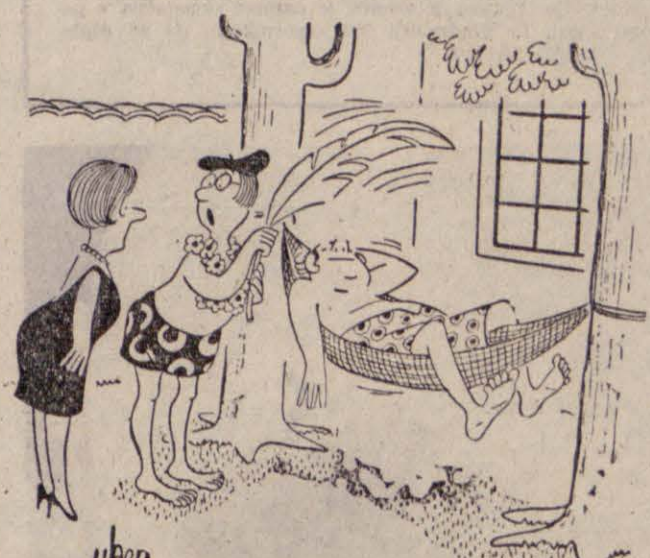
Povratak iz Reke ob 19.50 ter s prihodom v Ljubljano ob 22.20.

Člani sindikatov (najmanj 5 oseb) plačajo 680 din, posamezniki pa 960 din, za vožnjo po železnici tja in nazaj.

Prijave sprejema »Turistično transportni biro JZ« vsakokrat od ponedeljka dalje za naslednjo nedeljo.

REŠITVE UGANK IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

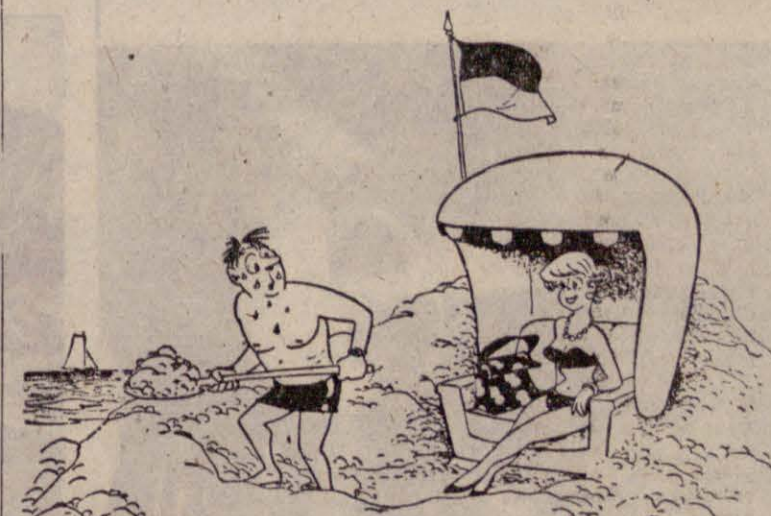
■ MISEL NA CRITICAH: 1. Veronesi, 2. deljenje, 3. jegulja, 4. slovnica, 5. posestvo, 6. Dravinja, 7. hezarder, 8. avtonija. Veselje je glavna sestavina zdravlja.
■ SKRIT PREGOVOR: Če udari kamen ob vrč ali vrč ob kamen, je vedno vrč listi, ki trpi posledice.
■ MAGIČNI LIK: 1. pakt, 2. akord, 3. kokain, 4. Travnik, 5. Dinamo, 6. Nimes, 7. kost.
■ IZPOLNJEVANKA: 1. kondor, 2. gneso, 3. patrij, 4. petina, 5. limona, 6. vrelci, 7. Kregar, 8. strelca. Kdor ne zna trpeti, nima velikega srca.

— Po vrnitvi s Tahitiija ima gospod nekam čudne navade!

— Tale klobuk ti imenitno pristaja, Jožica, tega bi morala nositi zmeraj!

— To se bo moj mož veselil, ko bo jutri prišel in videl, kako lep prostorček imam ob morju!

ZA VAŠ HOBI - PALČKE BOBI

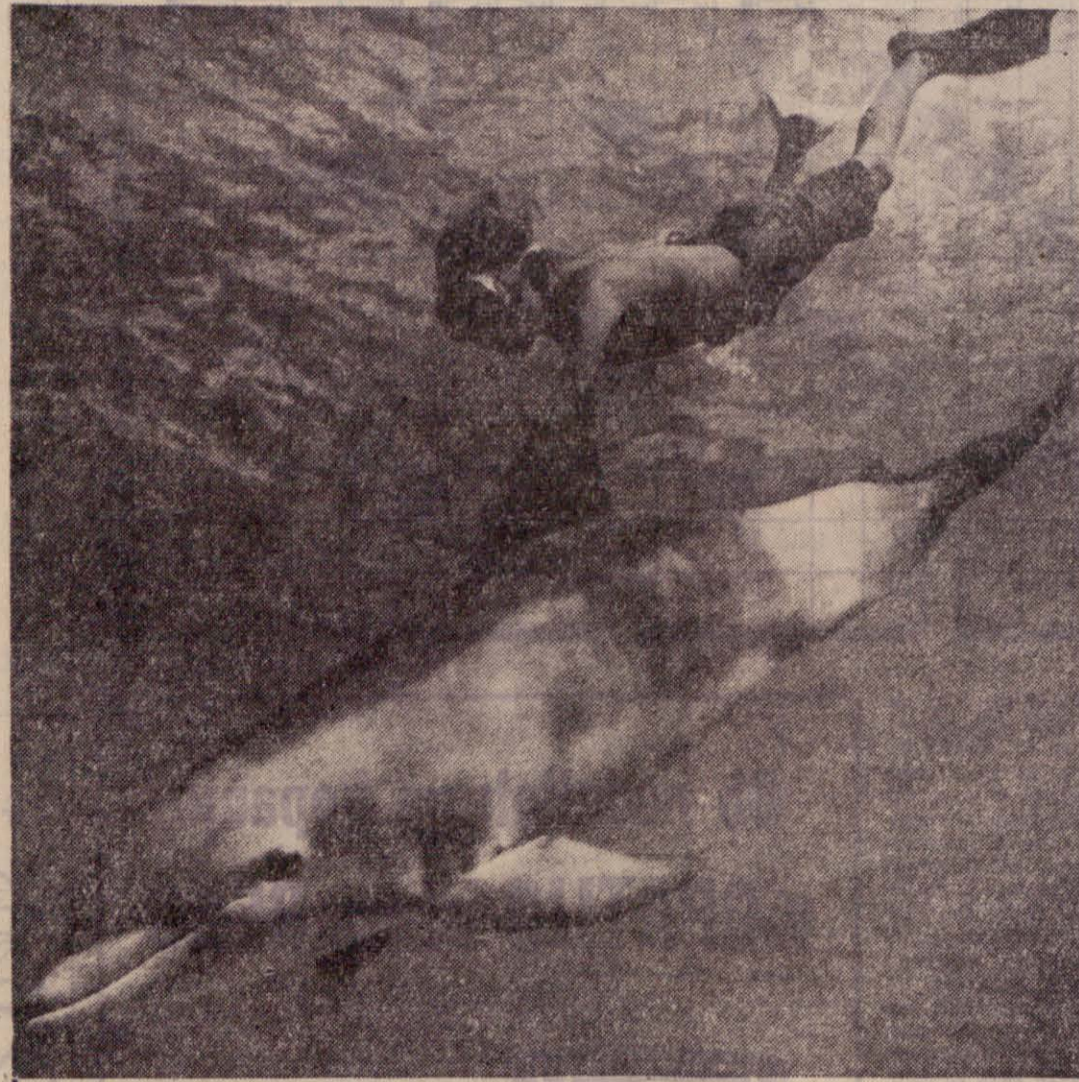
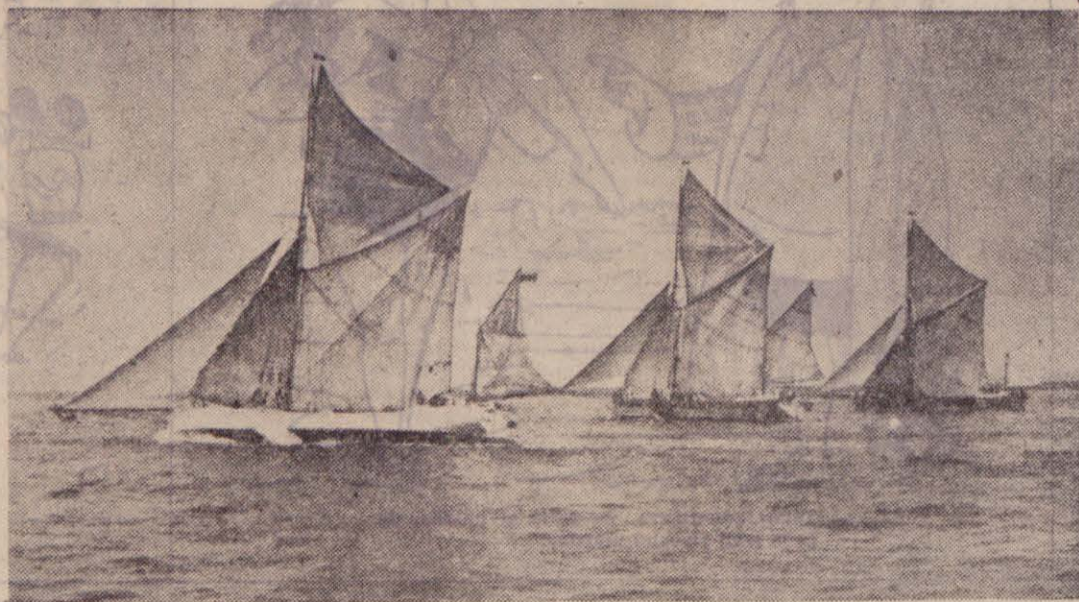
pustolovščine cisca kida

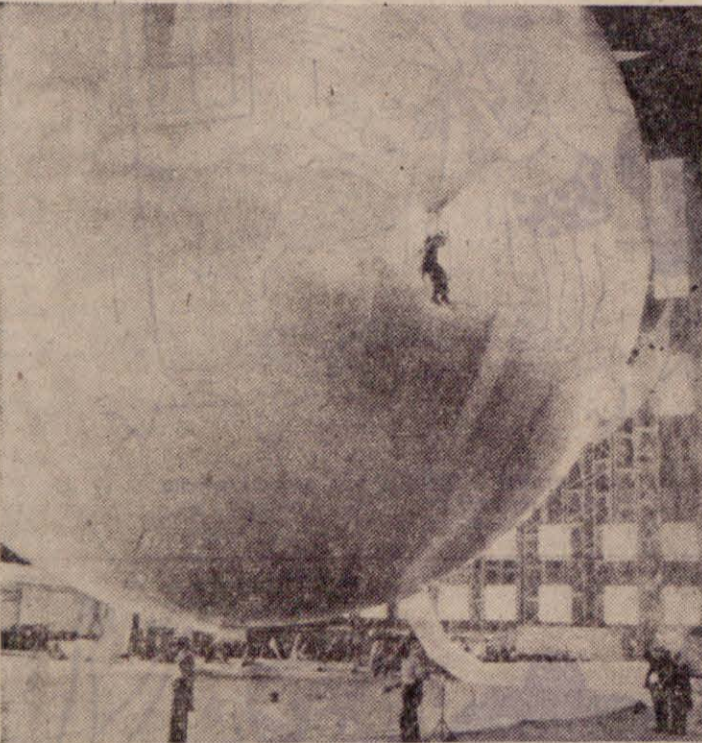

JETNIŠNICA Menard v Chasterju (Illinois, ZDA) je poskrbela za precej nenavadno skupinsko promocijo. Uprava jetnišnice je namreč omogočila s posobnimi tečajji in predavanji 200 zapornikom, da so diplomirali v raznih strokah.

STOTA tradicionalna letna dirka posebnih tovarnih jadrnic s Temze bo verjetno tudi zadnja. Vse jadrnice, ki so se je udeležile, so stare kar pol stoletja. Ekonomičnost prevoza je namreč odpravila tudi to silovitost. Za prevoz po angleški reki kljub tradicionalni ljubezni do tradicije skrbijo samo še ladje na motorni pogon.

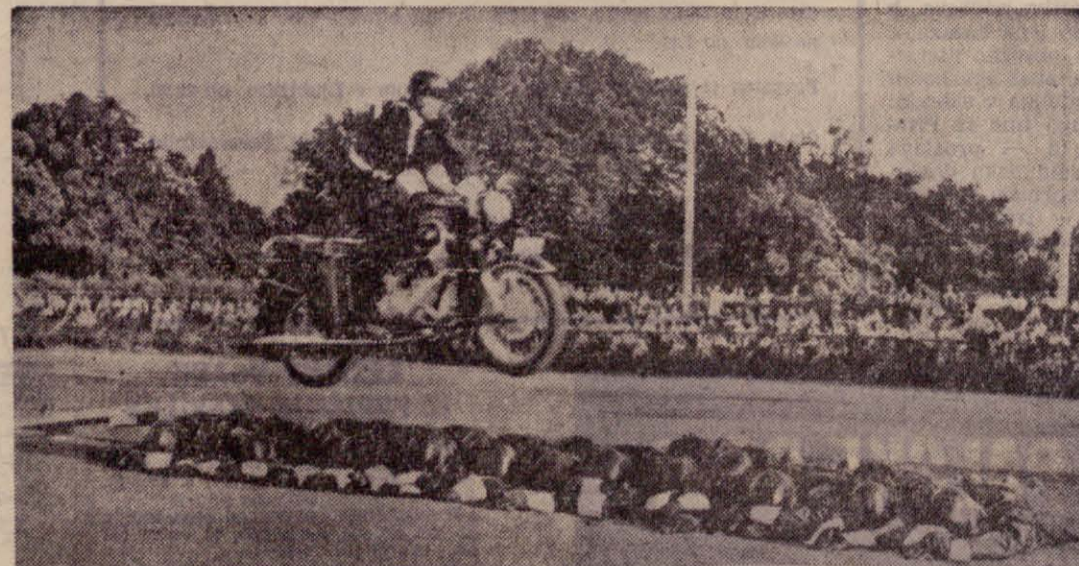
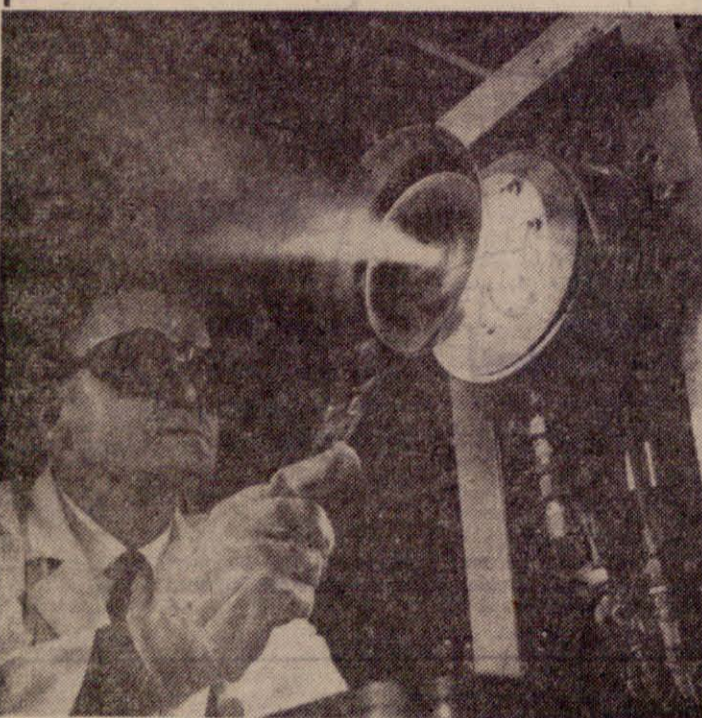

DELFINI, ki zaradi svojih izredno velikih možganov veljajo za najbolj inteligentne živali, lahko očitno postanejo tudi veliki prijatelji ljudi. Dva metra in dvajset centimetrov dolga Mitzi, ki je že priznana filmska igralka, se je že prvi dan močno navezala na svojega partnerja, štirinajstletnega Luka. Ze nekaj dni po začetku snemanja filma pa sta se tako sprijateljila, da je delfin postal živ podmorski skuter. Če se fant prime za delfinovo plavut, ga veliki sesalec kaj rad popelje na izlet po morskih globinah. Nenavadno prijateljstvo so posneli ob obali Floride.

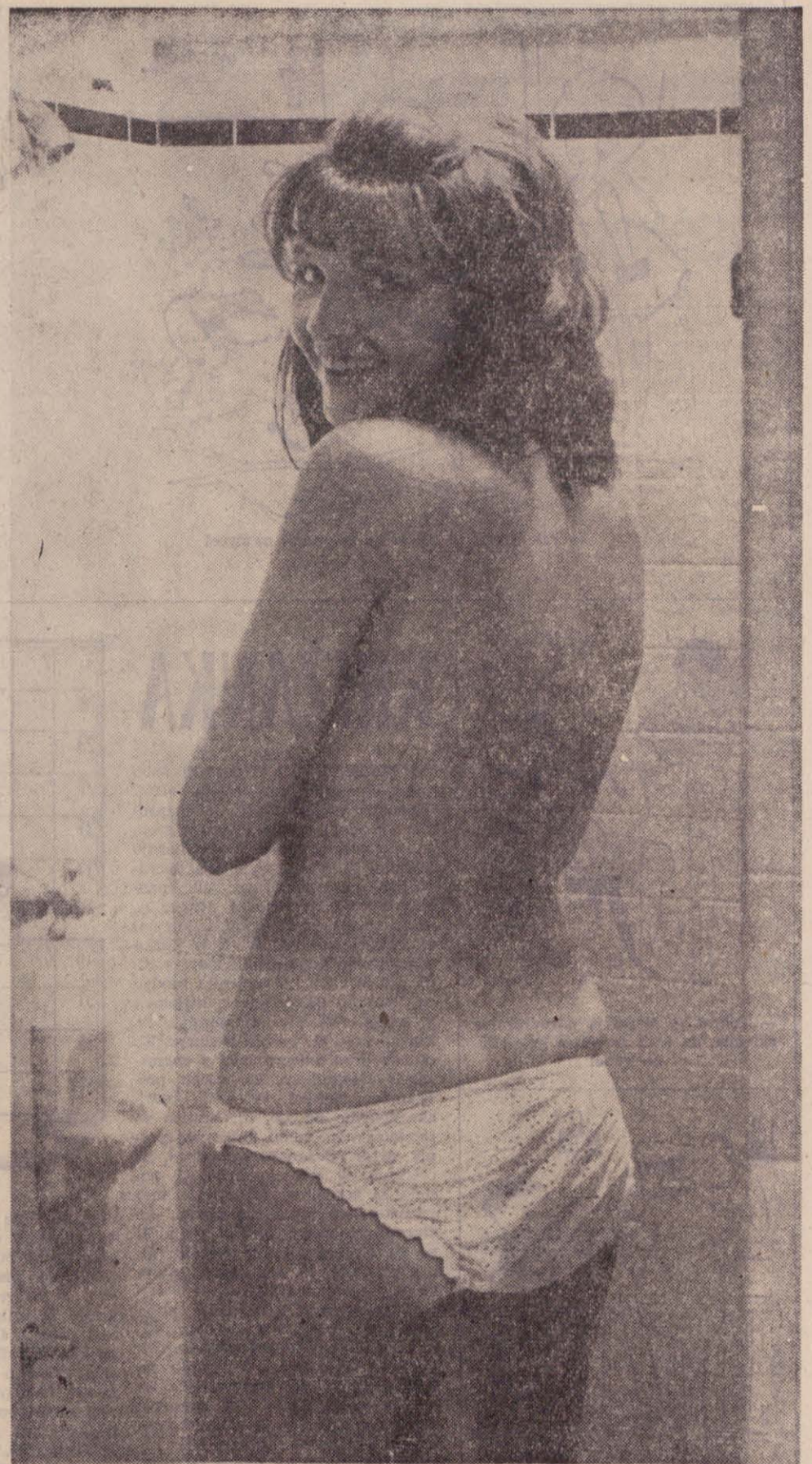

Z BALONOM pregledujejo balon. Izkusnje so naučile Američane, da lahko tehniki samo z majhnim balonom natanko pregledajo veliki iz aluminija, ki ga bodo se letos poslali v vesolje kot satelit »Echo II«. Posnetek je iz Lakehursta v New Jerseyu, kjer pripravljajo nov satelit.

AMERIŠKA FIRMA Westinghouse Corporation je zgradila posebno napravo, v kateri potuje svetlobni žarek skozi električno grete pline, se odbija od netestih zrcal in prodira skozi različne leče, tako da ima pri izhodu temperaturo 15.000 stopinj Celzija, kar je skoraj dva in polkrat več kot temperatura sončne površine.

NORVEŠKI »leteči policaji« sicer slovijo, da so med najbolj spretnimi vozniki na svetu, toda trinajstletna, ki je legla na tla, da bi omogočila štirinajstemu tovarišu pokazati vozniško spretnost, je kljub temu morala imeti kaj dobre živce. Skok, ki so ga demonstrirali na policijskem mitingu v Oslu, je uspel. Trinajstletnica se je lahko oddahnila.

SEDEMNAJSTLETNA AGNES je že tretja v družini Spaakovih, ki se je uveljavila pri filmu. Pred kakima dvema letoma je to uspelo njeni mlajši sestri Catherine, oče Charles je že dolga leta eden najbolj znanih francoskih scenaristov, stric Paul Henri Spaak pa je znan belgijski politik.

PODOBNO kot nedavno v Franciji so tudi na Češkoslovaškem organizirali motorne dirke veteranov. Med avtomobili in motorji, ki so se udeležili te rahlo kostimirane dirke, so bila tudi motorna vozila, ki so nastala v začetku tega stoletja.

POZOR!!!
PRIČENJAMO NOVO
POVEST
»BOŠA
NOGA«

»KARJ PA OPREZNO, FANTJE! SMO NA OZEMLJU »BOŠIH NOG!« SE BOJITE?»

ZVITOREPEC IMA PRAV, TOLE JE SLED BOJEVNIKA. RES Z LANO SI PA PRISEL TO TEGAZ?

PREPROSTA REZ! TRAJALE STOPINJE V PESKU TI LAHKO VELIKO POVE NA PRIMER:

NO, SE VAMU ZANIMA, VAMA LAHLO ODUDIJEM NEKAJ REČI... HM... MOŠKARJE JE PRECEJ VELIK IN TEŽAV... OKOLI 100 KIL IMA UH... TJE VIDIŠ TO?»

PRIMERJAJ STOPINJE! MOJE SO ZA POLOVICO PLITVEJŠE OD INDIJANCEV, PA ME JE KAR PRECEJ SUIPŠI... POTEM TAKEM JE ON VSAJ ENKRA TEŽJI OD... SE VELIKO! SLED JE SE VELO SVEŽA; NAVZEŠ PET DO DESET MINUT.

HAHIHI, MDE JE TOREJ NEKJE V BLIŽINI! BEŽI, BEŽI! NAZADONJE BOŠ UGANIL SE BARVO NJEGOVH HLAC. HLACE IMA RUMENE, V ROKI PA IREI NAPET LOK.

HA!... IN VSE TO SI RAZBRAL IZ SLEDOV? TRAVZAPRAV NE VSE, SAMO TISTO V ZAČETKU!...